Proletari din toate ţările uniţi-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 685
Vineri 18 noiembrie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din intreprinderile şi instituţiile agricole

SUMAR:

Dezvoltarea creşterii animalelor – sarcină de frunte

Raportul C. C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al Partidului arată că: **„In anii care urmează este necesar să ne concentrăm forţele în mod deosebit în direcţia dezvoltării creşterii animalelor. In centrul preocupărilor noastre va sta mărirea numărului şi a productivităţii vacilor de lapte. Pînă la sfîrşitul anului 1965 numărul bovinelor trebuie să ajungă la 5.800.000, din care vaci de lapte 2.900.000, realizîndu-se o producţie anuală de peste 50 milioane hectolitri de lapte".**

In lumina acestor sarcini, consiliul de conducere al gospodăriei noastre se preocupă în mod deosebit de dezvoltarea fermei de bovine şi în special a vacilor de lapte. Practica a dovedit că dezvoltarea creşterii animalelor înseamnă un nesecat izvor de venituri pentru gospodăria colectivă, şi că acest lucru contribuie în mare măsură la ridicarea gospodăriei respective la nivelul gospodăriilor colective fruntaşe.

Avînd şi 200 ha fineaţă naturală, gospodăria noastră are condiţii bune pentru dezvoltarea creşterii animalelor. De aceea, într-o adunare generală am hotărît să dezvoltăm ferma de vaci cu lapte, pe cît posibil din prăsilă proprie, dar şi din cumpărare. Astfel, încă din primul semestru al anului curent, pe lîngă viţelele ce au trecut în grupa vacilor, s-au mai procurat prin cumpărare încă 43 de capete. In acest fel, în momentul de faţă gospodăria are 110 vaci cu lapte, a căror producţie pe primele 9 luni ale acestui an se ridică la 2.500 litri pe cap de vacă furajată. Pînă la sfîrşitul anului ne-am planificat să obţinem în medie cîte 3.000 litri de lapte pe cap de vacă.

Pentru ca ferma de vaci să înregistreze în anii următori o creştere şi mai mare, noi oprim produşii cei mai valoroşi şi ridicăm construcţii pentru cazarea în condiţii corespunzătoare, atît a vacilor cît şi a tineretului bovin. Astfel, au fost terminate 2 grajduri cu o capacitate de 200 capete fiecare, construite din fonduri proprii.

Desigur că pe noi ne preocupă foarte îndeaproape calitatea animalelor pe care le creştem. Am ajuns la convingerea că rasa de vaci care se pretează cel mai bine la condiţiile gospodăriei noastre, este Bălţata romînească care ocupă de pe acum în gospodăria noastră un procent de 80 la sută din efectiv, iar rasa locală numai 20 la sută. Aceasta din urmă va fi înlocuită treptat. In ultima vreme, noi acordăm o mare atenţie selecţiei animalelor. Grija noastră este să oprim pentru prăsilă numai exemplare tipice rasei Bălţată romînească, provenite de la vacile cu bună productivitate, viguroase şi bine dezvoltate. Viţeii se cresc în boxe separate şi se alăptează cu biberonul. In primele trei săptămîni viţeii se hrănesc numai cu lapte integral. Raţia zilnică variază între 6—8 kg. lapte integral. După 3 săptămîni în raţia viţeilor se introduce şi lapte smîntînit, în cantitate progresivă, astfel încît la vîrsta de 1½—2 luni laptele integral este înlocuit cu lapte smîntînit. Calculul este făcut în aşa fel încît un viţel să primească pînă la înţărcare — adică la vîrsta de 6 luni, în medie 400 kg. lapte integral şi 700—750 lapte smîntînit. Pentru dezvoltarea armonioasă a viţeilor, la împlinirea vîrstei de o lună, din raţie se scade treptat laptele integral şi se adaugă în schimb concentrate, fînuri sau masă verde. În felul acesta, noi am crescut din prăsilă proprie 60 capete de tineret, din care 75 la sută femele.

Toate gospodăriile colective la nivelul celor fruntaşe

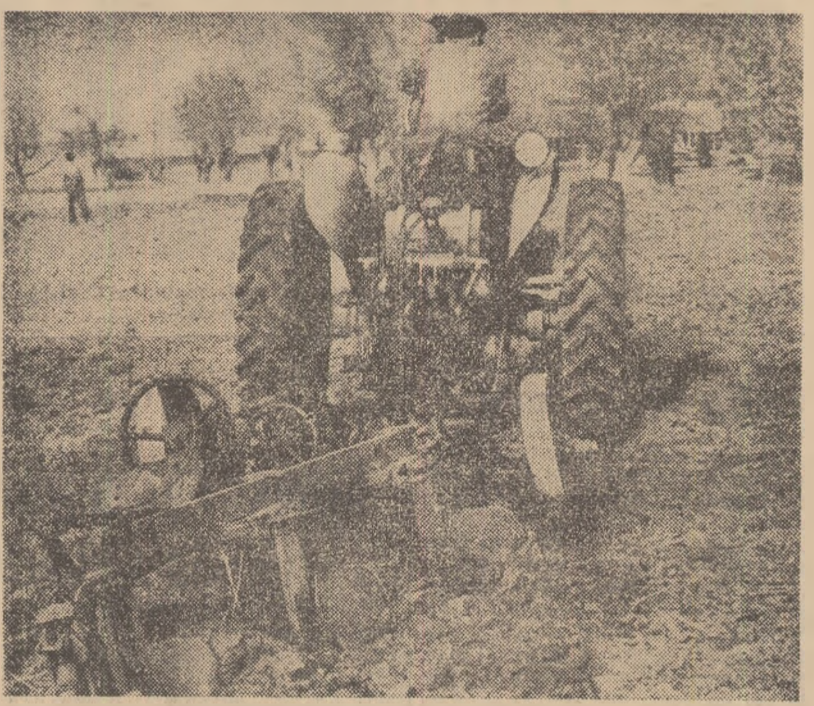
Trebuie arătat, că oamenii ce lucrează în zootehnie sînt permanenţi, şi începînd din acest an ei sînt retribuiţi în raport cu producţia obţinută. Printre cei mai buni îngrijitori se numără Kollas Ion, Baciu Simion şi Varga Martin. La grajduri, programul de lucru începe la orele 4 dimineaţa, o dată cu deşteptarea vacilor. Urmează curăţirea ieslelor, după care se dă primul tain, apoi se curăţă grajdul şi vitele. In jurul orei 6 se fac pregătirile pentru muls. Oamenii se spală pe mîini, spală şi masează ugerul, îmbracă halatul şi trec la muls vacile. După muls, vacile sînt scoase la păşunat. Respectarea programului de lucru are o foarte mare influenţă asupra productivităţii şi sănătăţii animalelor.

Vreau să subliniez grija deosebită pe care o acordăm asigurării bazei furajere pe timpul stabulaţiei. Primul loc în furajarea vacilor pe timp de iarnă îl ocupă furajul murat şi în special porumbul însilozat în faza de coacere lapte-ceară. Astfel, pentru anul 1960—1961 noi am însilozat peste 600 tone porumb siloz. De asemenea, au mai fost însilozate 400 tone de coceni tocaţi în amestec cu colete de sfeclă de zahăr, precum şi 250 de tone de diferite ierburi. Acestea vor fi completate cu borhoturi şi fibroase — trifoiul de pe cele 160 de ha, fînuri naturale etc. Materialul însilozat asigură în medie cîte 10—12 tone siloz pe cap de vacă furajată. Trebuie menţionat că îngrijitorii din gospodăria noastră colectivă hrănesc vacile pe grupe, în funcţie de greutatea corporală şi producţia de lapte pe care acestea o dau.

Sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea creşterii animalelor au avut un puternic ecou şi în rîndurile colectiviştilor din Răscruci. Pînă în acest an, gospodăria noastră colectivă nu se putea lăuda nici cu numărul de vaci de lapte şi nici cu producţiile de lapte. Ne-am dat însă seama că avem toate posibilităţile să ridicăm gospodăria la nivelul gospodăriilor colective fruntaşe. Inceputul l-am făcut: avem 110 vaci de lapte, iar producţia de lapte pe cap de vacă furajată va fi în medie de 3.000 litri pînă la sfîrşitul acestui an. Pentru anul 1961 noi ne-am propus să mărim numărul vacilor de lapte la 200 capete şi să obţinem o producţie de cel puţin 3.500 litri pe cap de vacă furajată. In acest scop, de curînd, gospodăria noastră colectivă a lansat o chemare către toate gospodăriile colective din regiunea Cluj, al cărei obiectiv principal este obţinerea în 1961 a cel puţin 3.500 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Noi, colectiviştii din Răscruci, sîntem siguri că luptînd pentru mărirea numărului de vaci de lapte şi pentru obţinerea de producţii de lapte cît mai ridicate, aşa după cum ne arată documentele Congresului al III-lea al P.M.R., vom realiza venituri frumoase din sectorul zootehnic, venituri care alături de cele din sectorul culturilor de cîmp, vor ridica gospodăria noastră colectivă la nivelul gospodăriilor colective fruntaşe din ţara noastră.

AUREL PEŞTEAN
brigadier zootehnic
la gospodăria colectivă „Drapelul Roşu", satul Răscruci, raionul Gherla, regiunea Cluj

Tractoristul Badea Ghioca din brigada a II-a de la S.M.T. Recea, raionul Slatina execută arături adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară pe tarlalele unităţilor deservite.
Foto: C. DUMITRU

Fruntaşi la predarea cerealelor contractate

În aceste zile de toamnă, la bazele de recepţie din raionul Giurgiu pot fi întîlnite numeroase autocamioane şi căruţe: sute de colectivişti şi întovărăşiţi predau cerealele contractate cu cooperativele din comunele acestui raion.

Pînă în prezent, ei au predat peste 2.752.400 kg porumb, 1.328.900 kg floarea-soarelui şi 5.900 kg fasole albă.

Cele mai mari cantităţi de porumb şi floarea-soarelui au fost predate de către colectiviştii şi întovărăşiţii din comunele Arsache, Stăneşti, Putineiu, Vieru, Gogoşari, Găujani, Malu şi Daia.

B. TRAIAN
corespondent

Brigadierul de cîmp Marin Iordache de la gospodăria agricolă de stat Piatra-Olt, regiunea Piteşti, împreună cu organizatorul de partid tov. Nicolae Văduva verifică stadiul de vegetaţie a griului.
Foto: C. DUMITRU

Gospodărie colectivă la Cărpeniş...

Ca şi la Valea Dragului, Cartojani şi în alte 20 sate şi comune din regiunea Bucureşti, la începutul acestei săptămîni, 217 familii de ţărani muncitori întovărăşiţi din Cărpeniş, raionul Titu, au inaugurat gospodăria lor colectivă căreia i-au dat numele de „30 Decembrie".

S-au bucurat noii colectivişti nu numai că au făcut un nou pas înainte pe drumul cel mare al belşugului — pe drumul gospodăriei colective, dar şi pentru faptul că în ziua inaugurării gospodăriei ei au avut ca oaspeţi pe colectiviştii din comuna Corbeanca, raionul Snagov. Aceştia, în frunte cu preşedintele gospodăriei colective, Petre Ion, au stat mult de vorbă cu cărpeniştenii, arătîndu-le cum muncesc ei şi care sînt foloasele muncii în gospodăria colectivă. Le-a plăcut noilor colectivişti cînd au aflat, că în gospodăria colectivă din Corbeanca s-au obţinut în acest an recolte bogate la hectar: 1.900 kg grîu, 3.000 kg porumb boabe, 1.600 kg floarea soarelui, şi că membrii gospodăriei au primit numai ca avans produse şi bani care se ridică la 35 lei pentru fiecare zi-muncă. Le-au plăcut toate acestea şi şi-au dat seama că şi ei pot obţine de aici înainte asemenea succese, căci munca în gospodăria colectivă este izvor de belşug şi viaţă îndestulată.

...ŞI LA VALEA LARGĂ

1.393 hectare — o întindere pe care n-o poţi cuprinde nici cu privirea. Cîmpie, din zare în zare, pe care maşinile şi tractoarele statului vor putea să sprijine în mai mare măsură pe harnicii ei lucrători ca să culeagă în fiecare an roade cît mai îmbelşugate, să-şi făurească bunăstarea.

Aceste 1.393 hectare au fost unite de curînd în gospodărie colectivă, de către cele peste 600 familii de ţărani muncitori din comuna Valea Largă, regiunea Cluj.

TATĂL ŞI-A ADUS FIUL ÎN GOSPODĂRIE

Poveste simplă: Gheorghe Achiţei din comuna Negrileşti, raionul Tecuci, este colectivist de cîţiva ani, iar fiul său, Mihai, s-a înscris de curînd în gospodăria colectivă. El şi-a urmat tatăl nu numai pentru că aşa îi stă bine oricărui fiu care îşi respectă părinţii, ci pentru că a văzut cu vîrf şi îndesat foloasele muncii în gospodăria colectivă. Şi în acest an, de pildă, la împărţirea avansului de 40 la sută, colectiviştii din Negrileşti au dus acasă căruţe încărcate de bucate şi bani frumoşi în buzunare. Gheorghe Achiţei, bunăoară, tatăl lui Mihai Achiţei, a primit, printre altele, pentru cele 365 zile-muncă efectuate pînă la 1 august, 1.460 kg grîu şi 2.555 lei. Feciorul care pînă la începutul acestei toamne îşi muncise de unul singur bucata de pămînt, şi-a dat seama că belşugul nu poate fi agonisit după cum vrea omul decît în gospodăria colectivă.

Tatăl vorbise, ce-i drept fiului său despre foloasele muncii în colectivă, dar acesta avusese o vorbă: „Mai stau, să văd mai bine". Gheorghe Achiţei însă nu se împăca cu acest fel de a judeca al fiului său, dar ce putea să facă? Fiecare om e liber să aleagă. Şi a venit vremea ca Mihai Achiţei să aleagă, într-adevăr, calea cea bună — calea gospodăriei colective, după ce a văzut cîştigul tatălui său, de pe urma muncii în comun.

R. S.

Unităţilor agricole socialiste, cît mai multe animale de rasă

Interviu cu tov. dr. Damilacu Spiru, directorul I.S.A.A.R., Bucureşti

INTREBARE: Intreprinderea de Stat pentru aprovizionarea cu animale de reproducţie a luat fiinţă de curînd. In legătură cu aceasta am dori să cunoaştem care este profilul acestei noi întreprinderi şi ce contribuţie va aduce ea la întărirea economică a unităţilor agricole socialiste?

RĂSPUNS: În scopul îndeplinirii sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la sporirea efectivului de taurine, a fost elaborată de curînd o dispoziţie privind unele măsuri pentru dezvoltarea creşterii tineretului taurin în unităţile agricole socialiste. Pe baza acesteia, Ministerul Agriculturii a fost autorizat să înfiinţeze Intreprinderea de stat pentru aprovizionarea cu animale de reproducţie, prin reorganizarea fostei Centrale Farmaceutice Zoo-Veterinare (C.F.Z.V.). Noua unitate şi-a început activitatea la data de 1 septembrie 1960.

Obiectivul principal al întreprinderii noastre este de a pune la îndemîna gospodăriilor agricole colective şi de stat animale de reproducţie de rasă superioară şi cu producţii mari.

Întreprinderea activează pe întreg teritoriul ţării prin Oficiile regionale I.S.A.A.R., unităţi încadrate cu specialişti, ingineri zootehnişti şi medici veterinari, care desfăşoară munca legată de dezvoltarea creşterii animalelor în strînsă colaborare cu organele sfaturilor populare regionale şi raionale.

INTREBARE: Ţinînd seama de perioada în care ne aflăm, vă rugăm să ne spuneţi ce acţiuni importante se desfăşoară în prezent în cadrul întreprinderii dv. şi a oficiilor regionale.

RĂSPUNS: Cea mai importantă acţiune pe care Întreprinderea de stat pentru aprovizionarea cu animale de reproducţie o desfăşoară în perioada actuală în sectorul zootehnic este contractarea viţelelor de reproducţie de la toate vacile supuse controlului producţiei de lapte, din rasele superioare. Potrivit indicaţiilor Ministerului Agriculturii, se prevede extinderea lucrărilor de identificare a vacilor de reproducţie şi în sectorul individual, precum şi în gospodăriile personale ale membrilor colectivişti. Aceasta în scopul descoperirii exemplarelor de mare valoare zootehnică, ale căror viţele să

T. BILBIIE

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru recolta anului viitor

★ ★

Pe 11.045 de ha.

In dorinţa de a obţine o recoltă sporită la hectar, membrii gospodăriilor agricole colective şi ai întovărăşirilor agricole dn raionul Giurgiu efectuează în aceste zile arături adînci de toamnă pe suprafeţele ce le vor cultiva în primăvara anului 1961.

Astfel, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Băneasa cît şi prin folosirea atelajelor proprii, ei au executat arături adînci de toamnă pe 11.045 de ha. O dată cu arătura, colectiviştii şi întovărăşiţii au transportat şi încorporat sub brazdă 37.024 de tone de îngrăşăminte naturale.

Fruntaşă la arături pe raion este gospodăria agricolă colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Frăţeşti.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

Colectivişti harnici

La gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din satul Bîrzeşti, raionul Vaslui, însămînţările de toamnă şi recoltatul culturilor tîrzii au fost terminate la timpul optim.

Acum, colectiviştii din Bîrzeşti execută lucrări pregătitoare pentru campania agricolă de primăvară. Se fac arături adînci de toamnă, se cară gunoiul de grajd la cîmp şi se zoresc lucrările în vie.

Fruntaşi în muncile agricole de toamnă sînt colectiviştii Lungu Gh. Petru, Căldare Gheorghe, Baciu Vasile, Botez Ioan, Smeu Gheorghe, Lungu Petru şi Vîrlan Jorj din brigada I condusă de Coman N. Vasile.

TH. I. LEUŞTEAN
corespondent

S. M. T.-urile ÎN CAMPANIE

De ce numai 38,7 la sută?

O dată terminate însămînţările, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Bucureşti au trecut cu toate forţele la executarea arăturilor adînci de toamnă. Din capul locului trebuie arătat că acolo unde munca a fost temeinic organizată de conducerile unităţilor, îndrumate fiind de organele de partid şi sprijinite de comitetele sindicatelor, mecanizatorii, antrenaţi în întrecere socialistă, au obţinut de pe acum rezultate de seamă. Astfel, S.M.T.-urile Ulmuleţ, Nanov şi Cocioc şi-au depăşit de pe acum prevederile planului de producţie la arăturile adînci de toamnă cu 2.406 ha, 533 ha şi respectiv 167 ha. Avansate cu executarea acestor lucrări sînt şi S.M.T.-urile Vînătorii Mici, Videle şi Odobeasca, care au executat între 2.808—7.010 ha.

Privită în ansamblu pe regiune, situaţia executării arăturilor adînci de toamnă se prezintă însă nesatisfăcătoare. După ultimele date sosite la secţia agricolă regională rezultă că din cele 259.099 ha planificate, S.M.T.-urile nu executaseră arături adînci decît pe o suprafaţă de 100.463 ha, adică planul nu fusese realizat decît în proporţie de 38,7 la sută.

Rămînerea în urmă cu executarea acestor lucrări, se datoreşte în primul rînd slabei preocupări dovedită de conducerile unor S.M.T.-uri în această problemă. Îndeplinindu-şi de pe acum prevederile planului anual de producţie şi a celui pe campanie, S.M.T.-urile Hagieşti, Făcăeni, Hagieni, Frăsinet şi altele, consideră că s-au achitat de sarcinile ce le stau în faţă. Aceste unităţi nu au executat arături adînci de toamnă decît pe suprafeţe cuprinse între 448—1.625 ha, faţă de planul de 3.435—7.901 ha. Pe de altă parte, în raza de activitate a unor staţiuni din raioanele Călăraşi şi Lehliu, printre care S.M.T.-urile Bogdana, Ciocăneşti, Cuza Vodă, Horia şi Lehliu, unităţile agricole cooperatiste nu au eliberat încă terenurile de beţe de floarea-soarelui şi coceni de porumb. Se pune întrebarea: Ce au făcut conducerile acestor S.M.T.-uri pentru a-i lămuri pe colectivişti să ridice beţele şi cocenii de pe terenurile recoltate? Şi aceste unităţi ca şi S.M.T.-urile Andrăşeşti şi Săruleşti, mai au de arat suprafeţe cuprinse între 4.000—11.700 ha. Mai trebuie adăugat că toate S.M.T.-urile codaşe la executarea arăturilor adînci de toamnă au dovedit o proastă organizare a muncii în ce priveşte gruparea tractoarelor pe unităţi deservite şi a lucrului în două schimburi.

Conducerile S.M.T.-urilor din regiunea Bucureşti au datoria să ia urgente măsuri pentru impulsionarea ritmului în ce priveşte executarea arăturile adînci de toamnă. Mecanizatorii trebuie îndrumaţi şi controlaţi în muncă pentru a face numai lucrări de bună calitate (la adîncimea prescrisă şi fără greşuri la capete ori pe întinsul tarlalelor). În această toamnă, pe toate terenurile destinate însămînţărilor de primăvară trebuie făcute arături adînci de toamnă.

L. ION

Toată atenţia lucrărilor în sectorul pomicol

Raionul Tîrgovişte are un pronunţat caracter pomicol. În prezent, suprafaţa ocupată de livezi este de aproape 4.000 de hectare, iar numărul pomilor fructiferi existenţi în raion se ridică la peste 870.000 de bucăţi. Locuitorii unor comune ca Gemenea, Voineşti, Tătărani, Cîndeşti Vale, Dragodăneşti, Pietrari etc., se îndeletnicesc cu cultura pomilor din cele mai îndepărtate timpuri. Abia în anii regimului democrat-popular însă ştiinţa pomicolă a început să pătrundă în practica de fiecare zi a pomicultorilor din aceste locuri. Aceasta, îndeosebi de cînd cei mai mulţi dintre ei şi-au unit livezile, constituind unităţi agricole cooperatiste. Dovadă a însuşirii de către pomicultorii din raionul Tîrgovişte a metodelor ştiinţifice de îngrijire a pomilor stau producţiile mari de fructe obţinute de aceştia.

CU SPRIJINUL CERCETATORILOR

Intovărăşirea agricolă „30 Decembrie" din Cîndeşti, are aproape 40 hectare de livadă bătrînă. O bună parte din pomii cultivaţi sînt meri, care nu rodeau aproape de loc datorită proastei îngrijiri primită în trecut. De aceea, întovărăşiţii se hotărîseră să-i scoată. Au venit într-o zi însă inginerii Şuta Victoria şi Morea Ion de la Staţiunea pomicolă din Voineşti. Ei i-au sfătuit pe pomicultori să nu facă lucrul acesta şi le-au promis că îi vor ajuta să repună pe rod livada cu meri. Inginerii s-au ţinut de cuvînt. În toamna trecută ei i-au îndrumat pe întovărăşiţi să execute în mod corespunzător lucrările solului în livezi. Staţiunea i-a ajutat, de asemenea, cu îngrăşăminte chimice. În primăvară, întovărăşiţii au efectuat tăieri de fructificare la pomi; de asemenea, au fost aplicate la timp tratamentele împotriva bolilor şi dăunătorilor. Rezultatul: întovărăşirea a realizat în acest an circa 100 kg de mere de la fiecare pom. Acest lucru a permis unităţii să împartă membrilor săi cîte 9 kg de mere pentru fiecare zi-muncă. Realizări asemănătoare au obţinut în acest an şi alte unităţi agricole cooperatiste cu caracter pomicol din raionul Tîrgovişte.

CÎT MAI MULŢI POMI FRUCTIFERI PE TERENURILE IN PANTĂ

În raionul Tîrgovişte sînt multe terenuri improprii culturii cerealelor.

V. POMPILIU

(Continuare în pag. 4-a)

Cifrele de plan pe 1961 în dezbaterea colectivelor de muncă

Se defalcă sarcinile de plan

Recent, în sala de festivităţi a sfatului popular regional Iaşi a avut loc o consfătuire pentru dezbaterea sarcinilor de plan ce revin gospodăriilor agricole de stat din regiune pe anul 1961.

La consfătuire au luat parte secretarii cu problemele economice ai comitetelor raionale de partid, directorii, inginerii şefi şi organizatorii de partid ai G.A.S.-urilor, cadre din aparatul Trustului regional Gostat.

Imediat după dezbaterea şi înmînarea sarcinilor de plan G.A.S.-urilor a început dezbaterea sarcinilor de plan în unităţi şi defalcarea lor pe secţii şi brigăzi. Acţiunea de dezbatere în unităţi şi de defalcare a sarcinilor pe secţii şi brigăzi este în curs de desfăşurare.

De la indici înalţi

Dezbaterea sarcinilor de plan la G.A.S. Mangalia a început printr-o analiză a modului cum se realizează planul de producţie pe anul în curs Muncitorii şi tehnicienii au scos în evidenţă faptul că-n 1960 gospodăria a obţinut indici de producţie înalţi într-o serie de ramuri. Astfel, la îngrăşătoria de porci s-a obţinut, printr-o îngrăşare intensivă, o depăşire cu 100 de grame a sporului mediu zilnic planificat de creştere în greutate. Kilogramul de spor a fost realizat cu 4 u.n., în loc de 5 cît prevedea planul.

Cei care au luat cuvîntul pe marginea sarcinilor de plan au accentuat faptul că ele trebuie stabilite şi defalcate pe brigăzi, pornindu-se de la indicii înalţi obţinuţi în 1960, indici ce pot şi trebuie să fie depăşiţi în 1961.

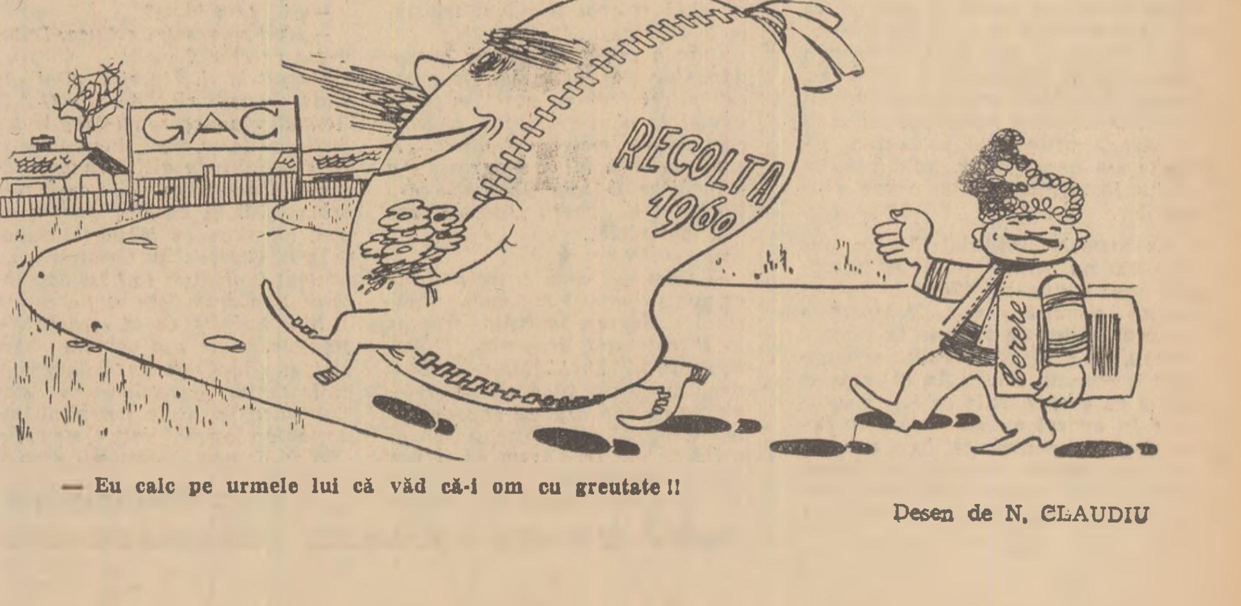
An de an mai mult

Graficul producţiei de lapte pe cap de vacă al G.A.S. Mîndreşti, raionul Săveni, nu cunoaşte decît suişul. Din 1957 el urcă necontenit: 1.700 de litri în 1957, 2.020 de litri în 1958, 3.047 de litri în 1959, peste 3.200 în 1960. Cît anume lapte peste 3.200 de litri se va obţine în 1960 de la o vacă nu se poate spune precis. Cert este că, la 6 noiembrie, producţia medie obţinută pînă la acea dată era de 3.119 litri, ceea ce înseamnă că, mai mult ca sigur, planul de 3.200 de litri va fi depăşit. Aşadar, gospodăria a produs an de an mai mult. Mulgătorii de la G.A.S. Mîndreşti au dezbătut de curînd sarcinile de plan pe anul următor şi au ajuns la concluzia că în 1961, ei pot depăşi cu cîteva sute de litri producţia medie pe cap de vacă obţinută în 1960.

Graficul va continua deci să urce. Fără oprire va continua să urce.

Cu o călăuză bună mergi pe un drum sigur

Convingîndu-se de rezultatele îmbelşugate ale muncii în colectiv, tot mai mulţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală cer să intre în G.A.C-uri.

— **Eu calc pe urmele lui că văd că-i om cu greutate!!**

Desen de N. CLAUDIU

Fruntaşi ai ogoarelor dobrogene

Dobrogea zilelor noastre e o adevărată grădină. Nu, nu greşesc cînd asemăn Dobrogea cu o grădină înfloritoare. Grădinari: lucrătorii ogoarelor. Ei sînt aceia care au făcut ca în ultimii ani

CONSTANTIN ISCU
preşedinte

Dobrogea să înflorească, să fie mai roditoare, mai bogată. Nu-i puţin lucru, ca de pe pămînturile Dobrogei (de pe care nu cu mulţi ani în urmă cînd se obţinea o producţie de 1.000 kg. porumb la ha. se spunea că-i o producţie record) să scoţi astăzi peste 10.000 kg. porumb la hectar de pe terenuri irigate, sau producţii de grîu de peste 2.000 kg. în medie la hectar. Cine se gîndea în trecut că pe pămînţurile dobrogene sfecla de zahăr poate „prinde rădăcini"? Puţini, foarte puţini erau aceia.

Asemenea producţii şi asemenea vorbe afli şi la colectiva „Andrei Prodt" din Hîrşova. Dintre oamenii care şi-au adus contribuţia la înflorirea Dobrogei fac parte şi colectiviştii de aci. Iată-i astfel pe cîţiva dintre ei: Constantin Iscu, preşedintele colectivei, Gheorghe Mocanu, socotitorul brigăzilor, Aurica Lambru, Gheorghe Neamţu, Dafina Bîgiu, colectivişti de frunte, care pun mult suflet pentru mărirea şi înflorirea gospodăriei lor. Dar să facem cunoştinţă mai îndeaproape cu aceşti colectivişti destoinici. Iscu, bunăoară, e mult preţuit şi stimat de colectivişti pentru dragostea şi interesul pe care-l depune în vederea bunei organizări a muncii, a întăririi şi dezvoltării multilaterale a gospodăriei. Şi datorită muncii lui, astăzi gospodăria colectivă din Hîrşova are peste 2.000 de oi, 100 de vaci, peste 2.500 de păsări, 210 porci, din care 80 de scroafe, iar fondul de bază al colectivei este în momentul de faţă de peste 2.600.000 lei.

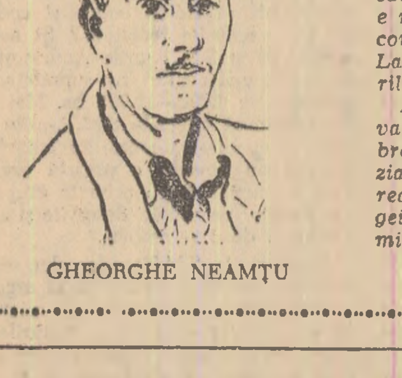
Iată-l apoi pe Gheorghe Neamţu, şef de echipă în brigada a II-a. El, împreună cu toţi ceilalţi colectivişti din echipă, a reuşit ca în acest an să obţină de pe cele 56 ha. cultivate cu porumb o producţie medie de peste 3.500 kg.

AURICA LAMBRU

la ha. Cu asemenea producţii se mîndreşte şi echipa din care face parte şi colectivista Aurica Lambru. „E harnică şi isteaţă şi lucrează cu multă dragoste şi interes", spune despre ea preşedintele. Pentru hărnicia şi dragostea faţă de gospodărie, pentru interesul şi munca entuziastă pe care o prestează, Aurica Lambru e mult preţuită de cei care o înconjoară. Nu de mult, Aurica Lambru a fost primită în rîndurile candidaţilor de partid.

Am vorbit aci doar despre cîţiva dintre fruntaşii ogoarelor dobrogene, care lucrează cu entuziasm şi dragoste pentru înflorirea şi pe mai departe a Dobrogei, pentru făurirea unui trai luminos şi îmbelşugat.

GHEORGHE NEAMŢU

GHEORGHE BACIU

Elevii anului II de la centrul şcolar agricol Caracal, regiunea Craiova, în timpul unei ore de practică în laborator.
Foto: C. DUMITRU

Filme la sate

Zilele acestea, cinematograful sătesc din Borla, raionul Zalău, s-a deplasat şi în satul Boeşa unde a prezentat filmul romînesc „Dincolo de brazi". La vizionarea filmului au participat 275 de persoane. Tot în aceste zile, caravana cinematografică a regiunii Cluj a prezentat în sat filmele „Ani de zbucium", „Povestea tinerilor căsătoriţi" şi altele. La aceste filme, au luat parte un număr de 920 de persoane.

V. MARINESCU
corespondent

Ghicitori

Il vedeţi pe nenea „Pop"?
Nu e mort, dar îl îngrop.
Dacă-l las neîngropat,
Moare cu adevărat.
(Butucul de vie)

Cloşca asta cu ţugui,
Are-n sat un cîrd de pui
Fără cioc, fără tulei
Şi-i hrăneşte cu scîntei.
(Uzina electrică)

N-are calul care-l am
Nici zăbală şi nici ham.
Să-l gonesc cîmpia toată,
I-am pus hăţuri dintr-o roată.
(Tractorul)

Ce să citim

Boris Lavreniov: AL 41-LEA

E.S.P.L.A. Cartea Rusă

Cine nu îşi aminteşte de emoţionantul film sovietic „Al 41-lea"? După statistici foarte recente el a fost achiziţionat în aproape cincizeci de ţări ale lumii. Filmul a fost realizat după nuvela cu acelaşi nume a scriitorului Boris Lavreniov. Dar nici numele lui Boris Lavreniov nu este nou pentru noi căci l-am putut remarca de mult în rîndul celor mai buni dramaturgi sovietici. Volumul de faţă ne oferă însă o imagine nouă — cea a nuvelistului, căci Boris Lavreniov şi-a făcut debutul în literatura sovietică abordînd tocmai genul scurt al prozei.

Una din cele mai cunoscute şi izbutite nuvele ale sale este „Al 41-lea". Apărută în anul 1924 ea arăta cititorilor că tînărul debutant era adînc preocupat să oglindească evenimentele războiului civil, încă proaspete în amintirea sa de fost ostaş roşu.

Eroii nuvelei „Al 41-lea" sînt un grup de ostaşi roşii care străbat eroic nisipurile deşertului Kara-Kum. Mariutka, trăgătorul de elită al detaşamentului care a ucis 40 de ofiţeri albgardişti, este, prin forţa împrejurărilor, cea care va escorta pe porucicul Govoruha-Otrok prizonierul detaşamentului. Surprinşi de furtună pe Marea Aral, Mariutka şi prizonierul ei sînt nevoiţi să petreacă cîteva luni pe o insulă pustie.

Izolaţi de lume, de război, cei doi tineri, în ciuda faptului că aparţin a două lumi opuse, se îndrăgesc. E adevărat însă că ei nu observă momentan prăpastia care îi separă, nu simt că fiecare îşi imaginează viitorul în chip diferit potrivit convingerilor sale politice. Deznodămîntul tragic este explicabil. Mariutka îl împuşcă pe ofiţer, atunci cînd acesta îşi calcă cuvîntul dat de a nu fugi.

O viziune oarecum romantică a autorului o întîlnim şi în acţiunea nuvelei „Sclipirile stelelor".

În anii războiului civil, în Uzbekistan, prejudecăţile religioase şi duşmănia celor ce nu privesc cu ochi buni puterea sovietică provoacă deznodămîntul tragic al dragostei înfiripate între ucraineanul Dmitri, cavalerist în Armata Roşie şi musulmana Miriam.

În volumul recent apărut, profilul scriitorului Boris Lavreniov ne este înfăţişat şi prin cîteva lucrări scrise mai recent. Nuvela „O eroare strategică" (1934) reconstituind un episod din istoria flotei militare engleze petrecut în ajunul primului război mondial, ne arată perfidia politicienilor britanici, trădarea săvîrşită de ei faţă de Rusia aliată.

Nuvelele „Faptă de vitejie", „Scrisoarea" şi „Bătrîna", inspirate din evenimentele Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ne înfăţişează eroismul legendar al oamenilor sovietici care şi-au apărat cu arma în mînă patria împotriva cotropitorilor, înaltul lor patriotism socialist.

Cînd lupta pentru realizarea de economii e transformată în chestiune administrativă

În expunerea prezentată la recenta plenară a C.C. al P.M.R., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată că **„pînă la 1 septembrie a.c. s-au realizat, peste prevederile planului, economii în sumă de peste un miliard lei şi beneficii de aproape 300 milioane lei"**. La realizarea acestor economii, au contribuit într-o măsură însemnată şi unităţile agricole de stat. Gospodării de stat ca Andrăşeşti, Dragalina şi Borduşani, regiunea Bucureşti, Agigea, regiunea Constanţa, Hălchiu, regiunea Stalin, Carei, regiunea Baia Mare, au realizat, o dată cu îndeplinirea planului la principalele produse, şi importante reduceri ale cheltuielilor de producţie pe unitatea de produs.

Nu la fel s-au petrecut lucrurile la G.A.S. Rogova din raionul Vînju-Mare în prima parte a acestui an. Sindicatul şi consiliul acestei gospodării au privit cu multă superficialitate problema economiilor. Consultarea fişei de economii, completată corect la toate rubricile, lasă impresia unei munci bune. Volumul total de economii, prevăzut în fişe la 189.000 de lei, este repartizat pe ramuri de producţie şi chiar pe culturi şi specii de animale. Astfel, la cultura grîului este prevăzută o economie de 51.000 de lei echivalentă cu 3 la sută din cheltuielile de producţie planificate.

De la tovarăşul Victor Covlea, vicepreşedintele sindicatului, am încercat să aflu ce s-a realizat din economiile prevăzute şi mai ales cum s-a lucrat cu oamenii pentru descoperirea şi valorificarea rezervelor de reducere a cheltuielilor de producţie. Încercarea mi-a fost zadarnică. Cheia camerei în care se aflau lucrările ce priveau problema economiilor era — ca de obicei cînd lucrurile nu sînt în regulă — la un tovarăş care lipsea din gospodărie. Mai mult decît atît, tovarăşul Covlea mi-a indicat ca angajament de economii al colectivului suma de 109.000 lei. Cum de s-a ajuns la această sumă cu 80.000 de lei mai mică decît cea înscrisă în fişa de economii?

Ca să răspundem la întrebare trebuie să revenim la afirmaţia de la început: sindicatul şi consiliul G.A.S. au privit superficial problema reducerii cheltuielilor de producţie planificate. Fără să consulte întregul colectiv de muncă, sindicatul şi consiliul au stabilit că din cele 11.709.000 de lei cît reprezintă totalul cheltuielilor de producţie pe 1960, se pot economisi 189.000 de lei. Suma a fost repartizată pe ramuri de producţie şi n-a fost adusă la cunoştinţa lucrătorilor gospodăriei nici măcar pe cale administrativă. Între timp, după cum reiese din adresele pe care am reuşit să le văd, gospodăria a raportat periodic organizaţiei sindicale raionale cum se îndeplineşte angajamentul de a realiza cei 189.000 de lei economii. Gospodăria a comunicat economii în sumă de 6.000 de lei pe lunile ianuarie şi februarie, economii de 13.000 de lei la 20 mai şi de 22.000 de lei la 31 mai.

Sînt reale, pot fi reale aceste cifre? Dacă sînt reale reflectă ele posibilităţile unităţii? Reiese că în ianuarie şi februarie — perioadă cu cheltuieli mici — gospodăria a economisit 6.000 de lei, în martie, aprilie şi primele 20 de zile ale lunii mai — perioadă cînd se însămînţează şi se execută numeroase lucrări în vii — a economisit 7.000 de lei, iar în următoarele 11 zile încă 9.000.

Înseşi sindicatul şi consiliul G.A.S. au înţeles, din păcate tîrziu, că au privit superficial problema economiilor. La începutul campaniei de recoltări — deci practic aproape de jumătatea anului — sindicatul şi consiliul au stabilit că gospodăria poate obţine în timpul care a mai rămas 109.000 de lei economii. Suma a fost repartizată pe brigăzi şi discutată cu şefii acestora. Aşadar nici de data aceasta nu s-a mers la consultarea muncitorilor pentru ca angajamentul de economii al gospodăriei să fie suma angajamentelor lor luate pe baza cunoaşterii adînci a proceselor de producţie. Cu toate acestea, se poate aprecia că la începutul campaniei de recoltări s-a procedat mai bine. Cunoaşterea de către brigadieri a sarcinii privind economiile, iar, prin brigadieri, cunoaşterea ei de către cei mai mulţi dintre muncitori a dus la rezultate bune.

Analiza făcută la începutul lui septembrie a constatat realizarea a 68.000 de lei economii. Deci în aproximativ două luni, angajamentul a fost îndeplinit în proporţie de peste 62 la sută. Acesta e un succes. Comparîndu-l cu situaţia din prima jumătate a anului de vede clar că succesul a fost posibil numai în momentul cînd problema economiilor a încetat să mai fie doar o chestiune administrativă şi a fost preluată în mîna lor de către muncitori şi ceilalţi salariaţi ai gospodăriei.

Antrenarea tuturor lucrătorilor gospodăriei de stat la rezolvarea problemelor economice ale unităţii, iată învăţămîntul care se desprinde din activitatea sindicatului şi consiliului G.A.S. Rogova.

MARCEL CALIANU

Cu substanţe fito-farmaceutice trebuie umblat cu cea mai mare atenţie

Combaterea dăunătorilor culturilor din G.A.S. se face pe scară largă cu ajutorul substanţelor fito-farmaceutice. Departamentul gospodăriilor agricole de stat a repartizat unităţilor la cerere, cantităţi însemnate de Ekatox, Detox şi Sandolin, substanţe care, după cum se ştie, sînt foarte toxice. Departamentul Gostat a difuzat şi instrucţiuni precise privind felul în care trebuie manipulate şi depozitate. Cu toate acestea, se mai constată pe alocuri superficialitate şi lipsă de răspundere în ce priveşte înmagazinarea şi păstrarea lor.

Astfel, la gospodăria agricolă de stat Dej din regiunea Cluj, substanţele toxice se păstrează în acelaşi loc cu fructele. La G.A.S. Sîmbureşti, regiunea Piteşti, substanţele toxice au fost depozitate împreună cu porumbul furajer, iar butoiul cu Sandolin a fost lăsat descoperit sub un şopron. Aceeaşi neglijenţă se mai observă, din păcate, şi la alte unităţi.

Aceste lipsuri existente în unele gospodării de stat care au dus pe alocuri la pagube materiale şi chiar la unele intoxicări, arată că e necesar un control permanent al felului cum sînt depozitate şi folosite substanţele chimice pentru protecţia plantelor.

O sarcină de mare răspundere au în această privinţă comitetele sindicatelor din gospodării. Ele trebuie să vegheze permanent la felul cum sînt folosite şi păstrate aceste substanţe pentru a se evita orice pagubă, — şi mai ales spre a se evita chiar şi cea mai puţin gravă intoxicare.

Expoziţie zootehnică-tîrg

Zilele trecute a avut loc la Zalău deschiderea expoziţiei zootehnice-tîrg a raionului. Pentru locuitorii raionului Zalău a devenit o tradiţie ca în fiecare an să se organizeze o astfel de expoziţie în care să fie prezentate realizările obţinute de unităţile agricole de stat şi cooperatiste în sectorul creşterii animalelor. La deschiderea expoziţiei au participat numeroşi colectivişti, întovărăşiţi, muncitori din gospodăriile de stat, ingineri zootehnişti de la raioanele învecinate şi de la centrele de însămînţări artificiale din regiune etc.

Cu prilejul deschiderii expoziţiei, secţia agricolă raională a prezentat un referat asupra rezultatelor obţinute în sectorul creşterii animalelor în raionul Zalău. Din referat a reieşit preocuparea care există în cadrul gospodăriilor agricole colective pentru mărirea efectivelor de vaci cu lapte, oi cu lînă fină şi semifină, scroafe etc. La gospodăria colectivă Romînaş, de pildă, datorită faptului că s-au introdus în fermă vaci de mare productivitate şi cărora li s-a aplicat o furajare raţională, incluzînd în raţie cantităţi mari de porumb siloz, s-a reuşit să se obţină o producţie de peste 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

În continuare, participanţii au urmărit prezentarea animalelor expuse în cadrul expoziţiei. Au prezentat animale G.A.S. Zalău, gospodăriile colective Romînaş, Horoatul Crasnei, Tresnea, Crasna, Gîrceiu, Căţelu, Poarta Sălaj, precum şi întovărăşirile agricole din Căţeluşa şi Firsoriniş, sfaturi populare comunale, centre de însămînţări artificiale şi ţărani muncitori cu gospodării individuale. Au fost prezentate astfel în cadrul expoziţiei zootehnice 80 vaci de lapte, 76 juninci, 6 tauri, 110 ovine, 30 porcine, 100 păsări, 10 iepuri şi 8 cabaline.

Pe baza rezultatelor obţinute în producţia animalelor, a rasei şi a conformaţiei lor, comisia de premiere a acordat premii în valoare de 10.000 lei, în unelte, maşini etc. Astfel, G.A.S. Zalău, a obţinut premiul I onorific, pentru vaca Verona, în vîrstă de 11 ani, care a dat o producţie de 6.500 litri de lapte în 305 zile. Premiul I, în valoare de 800 lei, s-a acordat gospodăriei colective din Romînaş, pentru vaca Gyongyos de 10 ani, cu o producţie de 4.800 litri de lapte, premiul II, în valoare de 500 lei, s-a acordat gospodăriei colective din Zalău, pentru vaca Virag de 7 ani cu o producţie de 3.700 litri de lapte, iar premiul III, în valoare de 300 lei, s-a acordat gospodăriei colective din comuna Horoatul Crasnei, pentru vaca Bimbo de 10 ani cu o producţie de 3.400 litri de lapte.

La juninci, premiul I onorific, s-a acordat gospodăriei agricole de stat Zalău, premiul I s-a acordat gospodăriei colective din Romînaş, premiul II gospodăriei colective din Crasna, iar premiul III gospodăriei colective din Poarta-Sălaş.

La ovine, premiul I onorific s-a acordat centrului de însămînţări artificiale Zalău, pentru berbecul Merinos de Stavropol, cu o producţie de 12 kg lînă. Premiul I s-a acordat gospodăriei colective din Romînaş, premiul II, întovărăşirii agricole din comuna Căţeluşa, iar premiul III gospodăriei colective din Bucium. Alte premii s-au mai acordat şi în sectorul porcin, al păsărilor şi al cabalinelor.

Animalele premiate au fost prezentate separat pe manejul expoziţiei. De asemenea, participanţilor cu animale la expoziţie li s-au acordat şi diferite diplome. Expoziţia zootehnică de la Zalău a avut şi caracter de tîrg, cu această ocazie s-au făcut vînzări şi cumpărări de animale.

Prin felul cum a fost organizată, expoziţia zootehnică-tîrg, a contribuit la popularizarea posibilităţilor existente în raionul Zalău în vederea dezvoltării în continuare a creşterii animalelor.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„În raionul Feteşti să fie grăbit recoltatul porumbului". Sub acest titlu a apărut un articol în ziarul „Agricultura Nouă" numărul 675. In articol se arăta că în raionul amintit însămînţările de toamnă se desfăşoară cu încetineală din cauză că nu se eliberează terenul cultivat cu porumb pentru a fi pregătit pentru însămînţare. Răspunzînd redacţiei, secţia agricolă a regiunii Bucureşti arată că în urma măsurilor luate, ca urmare a articolului respectiv, situaţia s-a îmbunătăţit rapid, ceea ce a dus la terminarea la vreme a lucrărilor.

La articolul intitulat „De ce numai 600 ha. zilnic" publicat în ziarul nostru numărul 674 şi în care se critică situaţia nesatisfăcătoare a însămînţărilor de toamnă în raionul Bacău, ne-a răspuns secţiunea agricolă a regiunii Bacău. În răspuns se arată că gospodăriile colective indicate în articol au stat prost cu însămînţările pentru că deşi porumbul era recoltat, terenul nu fusese eliberat de coceni. Luîndu-se măsurile cuvenite, situaţia s-a îndreptat.

Lui BURSUC nu-i mai e ruşine

Codîrlă nu mai putea de rîs:

— Ei şi cum, mă, zici că te duci să păzeşti porcii? Păi asta-i meserie, mă? Sau vrei să rîdă tot satul de tine: „Uite-l pe Bursuc porcarul, uite-l p-ăla de la porci!" Tu nu-ţi dai seama, mă, c-o să-ţi crape obrazul de ruşine cînd o să te-ntrebe lumea: „Ce meserie ai?" Tu ce-o să răspunzi? „Porcar!". Păi, porcar e meserie? Şi măcar dac-ar fi plătită! Cît crezi c-o să cîştigi, mă?

Ion Bursuc rămase cîteva clipe în cumpănă. Incruntă din sprîncene şi-l trase deoparte pe frate-său mai mic:

— Tu ce zici, Vasile?

— De! făcu acesta. Doar îl ştii pe Codîrlă: de cînd i s-a subţiat şoriciul, că nu mai are cîrciumă, toată apa pe care-o punea în vin o pune la ficat şi-o să dea în dropică!... Tu fă ce vrei, că eşti mai mare. Da' eu aş zice să te duci şi dac-o fi bine... să-mi scrii şi mie!

Ion a mai stat cîteva momente pe gînduri apoi şi-a luat trăistuţa la spinare...

Cînd a intrat pe poarta gospodăriei de stat, băiatului i s-a părut că cei 4000 de porci se uitau numai la el. De emoţie a-nchis ochii şi n-a mai văzut nimic. A simţit numai mîna viguroasă a brigadierului Izgor Gheorghe care l-a bătut pe umeri: „Bine-ai venit, mînzule!"...

★

— Cam aşa s-au petrecut lucrurile cu mine! îmi spune tînărul Ion Bursuc, îngrijitor fruntaş la îngrăşătoria de porci G.A.S. Bragadiru. Ehe!... Mi-a trebuit mie ceva timp pînă să mă obişnuiesc cu adevărul că şi animalele merită să fie iubite şi să ai grijă de ele. Da-i drept că şi nea Izgor m-a ajutat — aşa cum îi ajută pe toţi oamenii din brigada lui. „De ce să-ţi fie ruşine, măi băiatule? mi-a spus el. Asta-i o meserie frumoasă şi bănoasă — ai să vezi tu". Şi a avut dreptate nea Izgor: acum m-am convins că animalul îşi dă seama cînd e bine îngrijit şi se ataşează de om.

— Cu alte cuvinte, zic, acum nu mai ţi-e ruşine că eşti... îngrijitor de porci?

— Ei!... rîde Ion Bursuc. Acum mi-e ruşine numai... c-aş fi putut să mă gîndesc la una ca asta! Cîştig peste o mie de lei pe lună şi sînt foarte mulţumit. Da' poţi să-l întrebi şi pe Luca — că şi el a păţit la fel.

— Are dreptate! intră-n vorbă îngrijitorul Luca Ştefan, un băiat dezgheţat de 28 de ani. Cînd au auzit ăi din Găneasa că vreau să viu aici, m-au luat peste picior: „O să te lase nevasta, mă! — îmi spuneau unii. N-o să sufere ea ruşinea că bărbat-su îngrijeşte porcii!".

— Şi... te-a lăsat?

— Hm! se veseleşte Luca. Dumneata ce crezi?...

Mă uit la ei. Tineri şi plini de viaţă, îngrijitorii de la G.A.S. Bragadiru muncesc cu drag în loturile ce le-au fost încredinţate. Ca şi ceilalţi de altfel. In toate loturile domneşte o curăţenie exemplară. Şi aceasta pentru că aici, începînd cu inginerul zootehnist Oprişan şi terminînd cu ultimul îngrijitor, toţi îşi dau interesul ca animalele să fie curate şi bine hrănite, ca să crească în greutate. Cu aşa oameni harnici şi conştienţi de îndatoririle ce le revin, gospodăria de stat Bragadiru îşi poate îndeplini importantele sarcini care-i stau în faţă în domeniul creşterii animalelor.

VALERIU FILIMON

Răspundem la întrebările cititorilor

IONESCU C. IOAN din comuna Dichiseni, regiunea Bucureşti, întreabă dacă după calcularea pensiei mai poate prezenta şi alte adeverinţe oficiale de vechime în cîmpul muncii şi dacă acestea se iau în consideraţie la calculul anilor serviţi.

RASPUNS: Adeverinţele obţinute în condiţiile legii după calcularea pensiei se pot depune la oficiul de prevederi sociale al sfatului popular respectiv şi sînt avute în vedere la calculul anilor serviţi.

MARIA ANGHELUŢA din comuna Bălăvăneşti, regiunea Galaţi, întreabă ce condiţiuni trebuie să îndeplinească o familie cu mulţi copii ca să beneficieze de ajutorul de stat pentru copii.

RASPUNS: Acest ajutor se acordă mamelor singure şi familiilor cu patru sau mai mulţi copii dacă membrii familiei trăiesc din venituri provenite din muncă, fiind membri ai gospodăriilor colective.

Familiilor cu patru şi mai mulţi copii, ajutorul se acordă pentru fiecare copil în parte pînă la vîrsta de 5 ani. Mamelor singure ajutorul se acordă începînd cu primul copil pînă la vîrsta de 12 ani. De precizat că acest ajutor nu se acordă pentru copiii care primesc burse sau alte ajutoare de stat, ca de pildă, alocaţie de stat.

GRIGORE SPÎNU, salariat la S.M.T. Făcăeni, raionul Feteşti, întreabă din cîţi membri sînt formate comisiile pentru soluţionarea litigiilor de muncă şi de cine sînt numiţi aceştia.

RĂSPUNS: Comisiile pentru soluţionarea litigiilor de muncă funcţionează în cadrul unităţilor din sectorul socialist. Ele se compun dintr-un număr de 3 membri, desemnaţi pe termen de un an. Unul e desemnat de către conducerea unităţii, altul de către comitetul sindicatului pe întreprindere sau instituţie, iar al treilea de comun acord de către conducerea unităţii şi comitetului sindicatului.

In acelaşi timp cu membrii comisiei şi în aceleaşi condiţiuni vor fi desemnaţi şi 3 supleanţi.

ANGHELUŢĂ I. ALEXE din satul Lungeşti, comuna Bălăbăneşti, regiunea Galaţi, întreabă dacă perioada de prizonierat se consideră vechime în muncă.

RĂSPUNS: Pentru militarii activi perioada de prizonierat se consideră vechime în muncă. Stabilirea acestei perioade se face cu livretul militar din care să rezulte aceasta sau cu acte oficiale eliberate de organele competente. Pentru cei care au fost militari de rezervă, perioada de prizonierat se consideră vechime în muncă dacă au fost salariaţi mai înainte de a fi fost concentraţi sau mobilizaţi şi dacă înainte de concentrare sau mobilizare n-au întrerupt serviciul mai mult de 90 de zile.

Cum trebuie folosit nutreţul murat în hrana vitelor

Cel mai valoros furaj pentru animale pe timpul iernii este nutreţul însilozat şi îndeosebi porumbul murat. El este folosit cu bune rezultate atît în hrana vacilor de lapte şi a bovinelor puse la îngrăşat cît şi în hrana tineretului bovin, a porcilor, oilor şi a păsărilor.

Ţinînd seama că în acest an gospodăriile agricole colective şi de stat au însilozat cantităţi însemnate de nutreţuri socotim necesar să amintim aici cîteva indicaţii despre felul cum se face deschiderea silozurilor, aprecierea calităţii nutreţului murat şi folosirea lui în hrana vitelor.

Pentru a evita alterarea furajului atunci cînd vine în contact cu aerul şi apa, deschiderea silozurilor este bine să se facă după anumite reguli. Silozurile în formă de tranşee, de pildă, se deschid la un capăt, îndepărtîndu-se pămîntul de deasupra pe o lungime de 1,5—2 m. Apoi se înlătură stratul de nutreţ mucegăit care se transportă imediat la platforma de gunoi. De pe porţiunea descoperită se scoate zilnic cu furca numai cantitatea de porumb siloz care se poate consuma de către animale în timp de 24 de ore. După aceea se procedează la fel, descoperindu-se altă porţiune de siloz pînă cînd se scoate tot nutreţul din groapă.

La fel se deschid şi silozurile făcute la suprafaţă cu excepţia acelora executate pe lîngă grajdurile cu stabulaţie liberă, unde vitele pot consuma nutreţul în voie direct din siloz, prin ajutorul unui grătar mobil ce se aşază în faţa lor.

In cazul cînd avem în gospodărie silozuri în formă de turn sau bazine de diferite forme se îndepărtează capacul sau stratul de pămînt de deasupra cu grijă pentru a evita amestecul nutreţului cu pămînt. Apoi se scoate nutreţul murat de pe întreaga suprafaţă în straturi groase de cel puţin 10 cm. Pentru a nu îngheţa în timpul iernii, nutreţul rămas în siloz se acoperă pe întreaga suprafaţă descoperită cu un strat gros de paie. Atunci cînd este scos îngheţat din silozuri, înainte de a fi dat în consum, nutreţul va fi lăsat în grajd 4—6 ore pentru a se dezgheţa.

CUM SE CUNOAŞTE UN NUTREŢ BINE MURAT

Înainte de a fi dat în consum trebuie să verificăm dacă nutreţul scos din silozuri este sau nu bine murat. In mod practic, furajul bine însilozat are un miros plăcut, aromat, de castraveţi muraţi, gust acrişor şi culoarea verde-gălbuie. Frecat între degete nutreţul bine murat lasă un miros aromat care dispare în scurt timp. Atunci cînd el este de calitate rea are culoarea închisă pînă la negru, miros rînced, înţepător şi gust leşios. Un asemenea nutreţ nu trebuie dat în hrana animalelor ci transportat degrabă la platforma de gunoi.

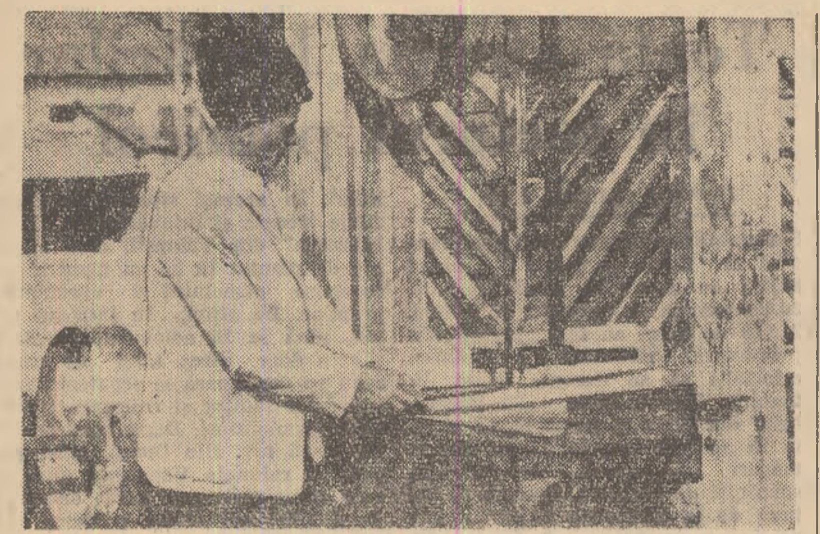
FOLOSIREA PORUMBULUI ÎNSILOZAT

În hrana vacilor de lapte nutreţul murat se dă în raţie pînă la 50—60 la sută din substanţa uscată a acesteia. De regulă, fiecare vacă poate primi în raţie zilnic, între 25—40 kg. de nutreţ murat, împreună cu fîn de leguminoase, concentrate şi săruri minerale. Pentru fiecare 5—6 kg. de porumb murat, se calculează cîte un kg. fîn de leguminoase. Concentratele se calculează în raport cu producţia de lapte a vacilor. De pildă, animalele care dau o producţie medie zilnică de 10—15 litri lapte sau 15—20 litri, pentru producerea fiecărui litru de lapte li se va da, pe lîngă celelalte furaje, şi cîte 100—150 grame şi respectiv 150—200 gr. uruieli de concentrate. În plus, fiecare animal va primi zilnic cîte 50—100 gr. praf de cretă furajeră şi 50—80 gr. sare. In ultimele săptămîni, înaintea fătării, cantitatea de nutreţ murat trebuie redusă treptat şi înlocuită cu nutreţuri mai puţin voluminoase şi uşor digestibile.

Atunci cînd nutreţul însilozat este dat o perioadă îndelungată în hrana vitelor este bine ca separat de calciul dat în raţie, să se dea în plus de fiecare kg. de nutreţ însilozat cîte 3 grame de cretă furajeră.

În hrana bovinelor puse la îngrăşat porumbul murat se administrează în raţie în raport cu faza de îngrăşare a animalelor, cantitatea zilnică de nutreţ variind între 25—40 de kg. Tineretul bovin pus la îngrăşat trebuie să primească în raţie pe lîngă fibroase şi săruri minerale cîte 10—20 kg. de porumb murat. În aceeaşi proporţie se administrează nutreţul murat şi în raţia tineretului de prăsilă avînd grijă ca raţia să cuprindă toate substanţele nutritive necesare creşterii. In raţia scroafelor şi a tineretului porcin se recomandă să se dea zilnic cîte 3—6 kg. de nutreţ însilozat, preparat din plante tinere. În hrana porcilor se pot da şi cantităţi mai mari de nutreţ murat cu condiţia ca să se asigure în raţie şi nutreţuri concentrate bogate în proteină. Nutreţul murat este consumat cu plăcere şi de oi. Oile mame primesc în medie cîte 3—4 kg. de nutreţ pe zi, iar berbecii cîte 5—6 kg.

La găini se recomandă să se dea cîte 20—50 gr. nutreţ însilozat pe zi, la raţe cîte 70—80 gr., iar la gîşte cîte 150—200 grame. Atunci cînd este dat sub formă de ştiuleţi în hrana păsărilor porumbul siloz poate substitui o cantitate de concentrate egală cu 15—25 la sută din valoarea hrănitoare a raţiei.

Membrii gospodăriei colective „Zorile Socialismului" din comuna Valea Mare — raionul Slatina au construit cu piese recuperate un circular cu ajutorul căruia asigură scînduri de șipci necesare construcțiilor din gospodărie. In foto : mecanicul Orcată Ion lucrînd la circular.

Foto : C. DUMITRU

Din cultura legumelor

22.300 lei venit la hectar

Țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buzău, au învățat să cultive legumele și zarzavaturile din tată în fiu. Acest lucru îl făceau însă pe suprafețe mici și în mod cu totul rudimentar, așa cum apucaseră din bătrîni. Cu totul altfel stau lucrurile acum. In gospodăria colectivă, în care au intrat aproape toți cîndeștenii, grădina de legume se lucrează pe baze științifice și pe întinderi mari. Dobîndind în anul trecut venituri frumoase din legumicultură, colectiviștii au hotărît extinderea grădinii de zarzavat pentru acest an la 60 ha.

Munca în sectorul legumicol a fost organizată pe două brigăzi, conduse de brigadierii Oprea Dîlmeanu și Ion Calen, grădinari destoinici. Ajutați în muncă de către inginerul agronom al gospodăriei, tov. Ion Georgescu, colectiviștii au lucrat grădina de legume după metode științifice. Se cuvine în primul rînd a arăta că răsadurile au fost pregătite în răsadnițele în suprafață de 1.000 m.p. Răsadurile au fost bine dezvoltate, datorită mraniței, îngrășămintelor chimice administrate în paturile calde, dar și hărniciei și priceperii colectiviștilor.

Pentru a se obține venituri mari din sectorul legumicol, grădinarii din Cîndești au cultivat o seamă de legume timpurii, printre care roșii, varză și cartofi. Pe trufandalele astfel obținute s-au încasat bani frumoși.

În sectorul legumicol a fost acordată o atenție deosebită lucrărilor agrotehnice. Arăturile au fost executate de mecanizatorii din brigada a VIII-a de la S.M.T. Stîlpu, condusă de Roșca Nicolae. Tractoriștii Oprea Nicolae, Pandele Gh. ca și ceilalți au făcut lucrări de cea mai bună calitate. Cu sprjinul stațiunii legumicole ICHV Buzău, au fost asigurate numai semințe din soluri de înaltă productivitate la toate culturile. Ingrășarea terenului s-a făcut cu gunoi putred în cantitate de 20 tone la ha. În timpul vegetației, la varză timpurie și ceapă de apă, s-au dat îngrășăminte chimice și îndeosebi azotat de amoniu, cîte 250 kg. la ha. Dăunătorii animali și vegetali au fost combătuți în permanență.

Fără îndoială că în grădinărie, o mare însemnătate în dezvoltarea plantelor o are apa. Sectorul legumicol al gospodăriei colective din Cîndești are asigurată irigarea celor 60 de ha. prin 5 motopompe (de 4 și 6 țoli) de la S.M.T. Stîlpu.

Ingrijind la timp și bine culturile, dîndu-le apă la vreme și în cantități îndestulătoare, acestea au răsplătit din plin strădania colectiviștilor. Astfel, planul de producție a fost îndeplinit și depășit la fiecare cultură. La varza, cartofii și roșiile timpurii, s-au obținut producții de 24.000 kg, 16.000 kg și respectiv 27.000 kg în medie la ha. Producții bune la ha s-au dobîndit și la celelalte culturi : 31.000 kg ceapă de apă, 9.000 kg ardei diferiți, 25.000 kg varză de toamnă, 1.620 kg mazăre (din solurile Vorbote și Mica de Rin) etc. In obținerea acestor frumoase recolte o contribuție de seamă au dat colectiviștii Spirache Vasilache, Marieta Banu, Lenuța Aron, Stătulescu Sp. Maria, Matei Eleonora și alții.

Produsele sînt valorificate prin Cooperație, Aprozar și piața liberă din Nehoiu, Pătîrlagele, Orașul Stalin, Buzău și din comunele învecinate.

Producțiile mari dobîndite din sectorul legumicol au permis realizarea unor însemnate venituri. Planul de venituri și cheltuieli prevede realizarea unui venit bănesc din acest sector de 1.200.000 lei. Prin valorificările făcute pînă de curînd au fost încasați peste 700.000 lei. Dar gospodăria mai are de valorificat încă 30 vagoane de ceapă, 2 vagoane rădăcinoase, 6 vagoane diferite verzituri și 4 vagoane cartofi. De pe aceste produse se vor încasa încă circa 640.000 lei. In total se vor dobîndi 1.340.000 lei, revenind deci la hectarul cultivat cu legume un venit bănesc de 22.300 lei. Acest lucru va face cu putință ca valoarea zilei-muncă în acest an să depășească suma de 40 de lei.

In prezent, paralel cu ultimele recoltări, grădinarii din Cîndești au luat măsuri pentru semănatul a 3 ha cu ceapă verde pentru stufat și 2 ha cu spanac, ce vor fi aduse pe piață ca trufandale.

Sectorul legumicol al gospodăriei colective s-a dovedit a fi deci un sector cu o mare pondere în obținerea de venituri însemnate pe unitatea de suprafață.

AUREL BĂCIOIU
președintele G.A.C. din Cîndești, raionul Buzău
și **ION LEȘEANU**

Prestigiul magazinului trebuie întărit

Condica de sugestii și reclamații a magazinului gostat din Turnu Severin, str I. V. Stalin, este solicitată des de cumpărători. Mai toate însemnările făcute în condică se referă la calitatea foarte bună a produselor gostat și la comportarea civilizată, atentă cu cumpărătorii, a personalului magazinului.

Rar de tot condica conține și cîte o observație critică. În ultima vreme cumpărătorii au avut însă suficiente motive să fie nemulțumiți. In timp ce raionul de băuturi dispunea de cantități suficient de mari și de sortimente foarte variate de vin, țuică etc., raionul de produse alimentare era extrem de slab aprovizionat. In afară de unt și măsline, magazinul nu dispunea și de alte produse alimentare. Lipseau complet conservele și preparatele din carne. Cu excepția untului, magazinul nu avea nici un alt fel de produs lactat.

Această situație de natură să nemulțumească pe cumpărători, care apreciază produsele gostat, trebuie curmată imediat.

Este necesar apoi, ca pe viitor, să se evite repetarea ei. Prestigiul pe care l-au căpătat produsele și magazinele gostat în rîndurile consumatorilor trebuie nu numai păstrat dar și întărit.

Trustul Gostat Craiova nu-i de aceeași părere ?

M. HOBITAN

Construcții bune și ieftine

Colectiviștii din satul Roșioru, comuna Cochirleanca, raionul Buzău, au ridicat în acest an mai multe construcții. Folosind în acest scop materiale din resurse locale ca: baloți de paie, paianta, stuf pentru acoperiș etc., ei au reușit să reducă simțitor valoarea construcțiilor. Astfel, un grajd pentru 45 capete vite mari, de exemplu i-a costat numai 26.245 lei. De asemenea, pentru un saivan cu capacitatea de 500 capete și pentru un pătul de 5 vagoane au cheltuit numai 10.152 lei.

Trebuie arătat că aceste sume au fost cheltuite numai din fonduri proprii.

CONSTANTIN LEU
corespondent

Bilanț și perspective

De curînd, sindicatul gospodăriei noastre a organizat o consfătuire de producție cu caracter de bilanț, la care au luat parte toți maiștrii viticoli de la cele 35 de brigăzi ca și numeroși muncitori fruntași. Intotdeauna, bilanțurile pozitive îi bucură pe oameni, le dau parcă noi aripi în muncă. Îi priveam pe tovarășii noștri de muncă și mă bucuram deopotrivă cu ei că și în acest an ne putem mîndri cu rezultate pilduitoare. De pe cele 1.580 hectare cu vii, noi am realizat în medie 9.500 kg de struguri la hectar, depășind astfel planul de producție cu 720 kg la ha, reducînd totodată prețul de cost cu 4,8 la sută.

Cele mai frumoase succese le-a obținut maistrul viticol Gh. Savin, care a realizat, între altele, de pe unele parcele, între 23.000—28.000 kg struguri la hectar. Secția I Vîrteșcoiu, condusă de tov. Andraș Petre, a recoltat 3.714.331 kg struguri de pe 332 ha, realizînd o producție medie de 11.187 kg la hectar. La această secție, prețul de cost al kilogramului de struguri a fost redus la 0,95 lei, față de 1,02 lei cît a fost planificat. Pe unele suprafețe au fost realizate producții de 27.200 kg struguri la hectar la soiul Aramon, 16.446 kg la ha la soiul Cabernet Sauvignon și 16.250 kg la ha la soiul Aligoté.

Aceste producții au fost obținute ca urmare a aplicării unui întreg complex de măsuri agrotehnice printre care se numără și efectuarea a 6 prașile și a 5 stropiri cu zeamă bordeleză. Prin executarea la timp a stropirilor am izbutit să preîntîmpinăm atacul manei și să evităm astfel pierderile pricinuite de această primejdioasă boală. Noi am folosit anul acesta la vița de vie și o însemnată cantitate de îngrășăminte naturale și chimice.

Consiliul gospodăriei noastre, îndrumat de organizația de partid și sprijinit de comitetul sindicatului, a luat măsuri din vreme și în vederea depozitării vinului din acest an. În acest scop, au fost construite cisterne și bazine care totalizează 100 de vagoane.

Merită, cred, a mai fi subliniat și faptul că în acest an, ca urmare a sporirii producției de struguri și a obținerii unor economii de 1.200.000 de lei, beneficiul gospodăriei va fi cu mult mai mare față de anul trecut, și anume de peste 9 milioane lei (față de 5.491.400 în 1959).

Cum au fost obținute succesele de mai sus ?

În primul rînd, datorită organizării mai bune a procesului de producție, aplicării pe scară mai largă a metodelor înaintate, antrenării oamenilor în întrecere socialistă, îmbunătățirii în mare măsură a condițiilor de muncă și de trai.

În acest an, în gospodărie au fost amenajate 6 săli noi la cantine, s-au confecționat 100 de mese și 400 de scaune, s-au dat în folosință încă 5 dormitoare noi pentru 480 de muncitori, s-au cumpărat 800 de pături și 500 de cearceafuri. Cu sprijinul comitetului sindicatului, am reușit să îmbunătățim mult calitatea mesei. Pe lîngă cantine au fost crescuți 40 de porci (iar în 1961 intenționăm să creștem 100 de porci). Cantinele au fost aprovizionate cu 10 vagoane de cartofi și alte legume.

Nu e de prisos să arăt că tot în acest an, au fost electrificate sediile a 7 brigăzi; au fost dotate cu mobilierul necesar alte 3 colțuri roșii; la brigăzi s-a desfășurat o vie activitate cultural-educativă, menită să contribuie la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor.

Colectivul nostru de muncă este hotărît să obțină în 1961 succese și mai importante, să contribuie în măsură cît mai mare la înflorirea economiei țării.

Care sînt perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei noastre ? Pe ce ne bazăm pentru a dobîndi și în anul viitor rezultate importante ?

Trebuie să reamintesc că în ultimii 2 ani în gospodăria noastră s-au plantat 117 ha cu viță de vie pe terenuri neproductive, iar în acest an alte 69 ha. Au fost luate măsuri și în ce privește asigurarea densității de butuci la hectar. Numai în acest an, s-au completat 67.000 goluri cu vițe altoite și 100.000 de goluri prin marcotaj. A crescut și gradul de mecanizare a lucrărilor de administrare a îngrășămintelor chimice, folosindu-se în acest scop un plug de vie adaptat în atelierele gospodăriei. Dorim ca pe viitor să trecem la mecanizarea completă a stropitului în vie și la executarea lucrărilor grele numai cu tractoarele. În cursul iernii, vom acorda o și mai mare atenție calificării muncitorilor în cadrul cursului agrotehnic de masă.

După cum se vede, perspectivele de a mări producția în anul viitor sînt mari. Pornind de la sarcinile ce ne revin din documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R., noi am planificat pentru 1961 obținerea unei producții mai mari față de cît am avut planificat în acest an. Vom depune toate eforturile ca producția aceasta să fie realizată și depășită, ca bilanțul pe care-l vom încheia la sfîrșitul lui 1961 să fie și mai bogat ca cel din anul acesta.

CONSTANTIN CARA
directorul gospodăriei de stat Odobești, regiunea Galați

Unităților agricole socialiste, cît mai multe animale de rasă

(*Urmare din pag. 1-a*)

fie contractate prin Oficiile regionale I.S.A.A.R.

Pentru punerea în aplicare a acestor indicații s-a trecut la instruirea tehnicienilor de la regiuni, raioane și comune în așa fel încît pînă la sfîrșitul lunii noiembrie acțiunea de identificare a materialului taurin de reproducție valoros să fie începută și în același timp să fie contractate de către oficiile regionale vițelele provenite de la vacile din rasele superioare și de mare productivitate.

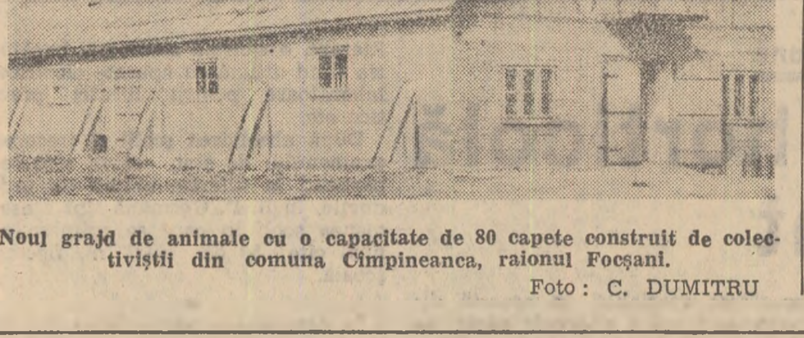
Se știe că acțiunea de selecție a materialului taurin este o lucrare foarte importantă care necesită personal bine pregătit, conștiinciozitate și perseverență în executarea la timp a controlului producției de lapte la vacile de rasă și în urmărirea creșterii și îngrijirii produșilor rezultați de la aceste vaci. De aceea considerăm necesar ca rețeaua de controlori de producție care urmează să acționeze în cadrul Centrelor de selecție ale Ministerului Agriculturii să fie lărgită și să cuprindă treptat toate zonele importante de creșterea taurinelor din țară. Este în interesul propriu al gospodăriilor de stat și gospodăriilor colective să urmărească cu multă atenție ca animalele care intră în fermele lor să fie sănătoase și productive, mergînd mai ales pe linia procurării de vițele de reproducție provenite de la vaci supuse controlului producției de lapte.

Statul nostru democrat-popular acordă o atenție deosebită dezvoltării creșterii animalelor, oferind credite pe termen lung gospodăriilor agricole colective pentru procurarea animalelor de prăsilă și în special a vacilor de lapte și a tineretului taurin femel. De asemenea, prin hotărîrile partidului și guvernului se încurajează creșterea tineretului taurin, oferindu-se crescătorilor prețuri mari, avansuri în bani, precum și procurarea de tărîțe și șroturi la contractarea vițelelor de reproducție prin oficiile regionale I.S.A.A.R.

ÎNTREBARE : Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca în următorii ani numărul bovinelor să crească cu mult în cadrul gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective. Am dori să cunoaștem ce măsuri au fost luate în această direcție.

RĂSPUNS : Potrivit documentelor celui de-al III-lea Congres al partidului, numărul bovinelor trebuie să ajungă la sfîrșitul anului 1965, pe întreaga țară, la 5.800.000, din care vaci de lapte 2.900.000 capete. La realizarea acestei sarcini, o contribuție importantă o vor aduce și cadrele de tehnicieni de la oficiile regionale I.S.A.A.R. Prin munca tehnicienilor de la aceste oficii, s-a reușit să se obțină realizări importante în îndeplinirea planului trimestrial de contractări de vițele pentru reproducție. Cele mai bune rezultate în această acțiune au fost dobîndite mai ales de către oficiile regionale I.S.A.A.R. Constanța, Cluj, Galați, R.A.M. și Oradea. Realizări la fel de bune au fost obținute și la livrările de vaci de lapte și vițele către unitățile agricole socialiste.

Un mijloc de seamă pentru sporirea efectivelor de vaci și juninci este oprirea de la sacrificare a tineretului femel bun pentru reproducție. Trebuie lichidat obiceiul dăunător și negospodăresc pe care îl mai folosesc unii crescători de vaci din zona orășenească și preorășenească, de a sacrifica viței pe motivul că aceștia sînt nerentabili. Un simplu calcul arată cît de mult pierd aceia care procedează în acest fel. De pildă, pe o vițea de reproducție contractată cu oficiul regional I.S.A.A.R. la vîrsta de 2-3 săptămîni și preluată la 6 luni, se pot obține pînă la 1.800 de lei, dacă aceasta este bine întreținută și provine de la vaci cu origină cunoscută, de mare productivitate. În cazul cînd se sacrifică animalul , se pot realiza maximum 800 de lei. Din acest calcul rezultă limpede că în cazul păstrării vițelelor de reproducție avantajele sînt incontestabil mai mari.

Noul grajd de animale cu o capacitate de 80 capete construit de colectiviștii din comuna Cîmpineanca, raionul Focșani.

Foto : C. DUMITRU

Rezultatele trupului Crețulești — dovada marilor posibilități ale G.A.S. Buftea

Pe cele 80 de hectare de vie pe rod, G.A.S. Buftea, raionul Răcari, a obținut anul trecut 6.049 de kg de struguri la hectar, față de 5.760 de kg producție planificată, la un preț de cost de 1.897 de lei tona față de 1.430 de lei planificați. Prețul de cost al tonei de struguri a depășit pe cel planificat datorită faptului că cheltuielile de producție au fost mai mari decît cele prevăzute în barem cu 3.161 de lei la ha.

Analizînd cu spirit de răspundere necesarul de cheltuieli, făcînd economii în toate etapele procesului de producție și la toate lucrările, aplicînd diferențiat cerințele complexului agrotehnic, G.A.S. Buftea a reușit să ridice în acest an producția medie la hectar, să reducă volumul cheltuielilor de producție, astfel ca prețul de cost per tonă să fie cu circa 200 de lei mai mic decît în 1959.

Cele mai bune realizări în direcția sporirii rentabilității gospodăriei au fost obținute de trupul Crețulești. De aceea, trebuie să analizăm, comparativ, metodele de lucru, precum și rezultatele obținute pe acest trup în raport cu restul gospodăriei. Această comparație pune în evidență — după cum se va vedea — nebănuitele rezerve interne pe care le are gospodăria. Valorificînd cu pricepere rezervele, ea poate obține producții mai mari și costuri de producție mai reduse.

La defalcarea planului de producție, trupului Crețulești i-au revenit 6 ha. de vie altoită, 431 de pomi fructiferi diferiți și 5.760 de boboci de rață de o zi pe care să-i crească pentru carne.

Producția medie a trupului a fost de 7.185 de kg de struguri la hectar, obținuți la un preț de cost de aproximativ 1.600 de lei tona ; în livadă s-au obținut 13.760 de kg de fructe la un preț de cost de 1 leu kg., iar din creșterea rațelor s-au realizat 9.665 de kg de carne la un preț de cost de circa 9 lei per kg. După calculele preliminate — cheltuielile comune și generale încă nu au fost repartizate — trupul Crețulești va obține beneficii de circa 75.000 de lei.

Față de rezultatele medii ale gospodăriei, producțiile obținute au fost cu 10—12 la sută mai mari, iar prețul de cost al produselor cu 14—18 la sută mai mic.

Cum de s-au obținut la Crețulești rezultate atît de diferite de cele obținute de celelalte trupuri ? În felul cel mai simplu cu putință. Responsabilul acestui trup mic, om cu experiență bogată, a avut în permanență grijă să aplice integral și diferențiat întregul complex de reguli agrotehnice. Toate lucrările au fost de calitate și executate în perioadele optime de efectuare. Dacă aplicarea diferențiată a complexului agrotehnic a dus la recolte sporite, folosirea celor mai potrivite unelte, folosirea în permanență a experienței și a metodelor de lucru ale fruntașilor în producție au dus la creșterea productivității muncii și, prin aceasta, la reducerea prețului de cost. La un preț de cost scăzut a dus și grija permanentă ca toate cheltuielile să fie efectuate gospodărește cu maximum de economicitate.

Iată, spre pildă, cum s-a lucrat via pe rod : după dezgropat și întins pe spalieri, s-au făcut tăierile cu atenție ca numărul de ochi rămași să poată asigura — în condițiile de productivitate și de sol ale parcelei — dezvoltarea butucilor și cea mai ridicată producție. Prin cultivație, plivit și sapă terenul a fost menținut curat de buruieni în permanență. In perioada celor 70 de zile critice (20 mai — 30 iulie) s-au făcut în total 5 stropiri împotriva manei, evitîndu-se complet orice pagubă. Legatul s-a făcut de două ori. Ultimul legat s-a făcut pentru a se schimba poziția ciorchinilor de struguri în scopul unei mai bune expuneri a lor la soare. În afară de aceasta s-au făcut lucrările curente recomandate de complexul agrotehnic superior pentru condițiile pedoclimatice concrete ale G.A.S. Buftea.

Întrucît viticultura necesită un volum mare de lucrări manuale, la trupul Crețulești s-a acordat o deosebită atenție formării unui grup de muncitori permanenți cărora li s-a ridicat sistematic pregătirea profesională. Acest lucru a fost avantajos ambelor părți. Trupului fiindcă avea muncitori în permanență, muncitori cu o pregătire bună ce le permitea să muncească cu o productivitate sporită, executînd numai lucrări de calitate. Ridicarea calificării a fost de folos și muncitorilor pentru că, avînd o pregătire bună, ei reușeau să depășească ușor normele de lucru și să obțină cîștiguri mari. După cum afirmă înșiși muncitorii cîștigul lor în unitatea de timp a fost în 1960 de cîteva ori mai mare decît în anii trecuți cînd nu-și îndeplineau norma din pricină că nu foloseau la fiecare lucrare cele mai potrivite unelte și din pricină că erau slab pregătiți și nu știau cum pot face să sporească randamentele de lucru.

Organizînd bine munca și antrenînd pe muncitori să folosească metodele înaintate ale fruntașilor, responsabilul de trup a făcut ca toți muncitorii să-și depășească normele zilnice. Ei au realizat venituri mari, iar trupul a putut să execute lucrările la timp. Ca urmare, după cum am văzut, trupul a obținut producții mari cu prețuri de cost reduse.

Experiența, și, în egală măsură, exemplul trupului Crețulești, arată că G.A.S. Buftea are posibilitatea de a obține rezultate economice mult mai bune decît cele obținute în prezent. Trebuie numai ca responsabilii fiecărui trup, responsabilii fiecărei brigăzi să devină tot mai iscusiți organizatori ai producției, îndrumători pricepuți ai muncitorilor, purtători permanenți ai noului.

EUGEN JIANU
șeful biroului Documentare din Departamentul Gostat

La G. A. S. Bordușani

133 de tone de carne de porc cu furaje economisite

Indeplinirea pe sortimente, cu mult înainte de termen, a planului anual al producției zootehnice într-o unitate ca G.A.S. Bordușani, așezată într-o zonă cu condiții naturale nu prea prielnice — ger și vînturi aspre, iarna ; căldură înăbușitoare, vara — și cu o slabă tradiție în creșterea animalelor, constituie, fără îndoială, un fapt demn de luat în seamă.

O simplă înșirare a procentelor de depășire a planului pe primele 10 luni ale anului este, prin ea însăși, grăitoare. Iată cîteva din aceste procente : 4 la sută la ouă, 10 la sută la lapte de oaie, 19 la sută la lînă, 12 la sută la sporul de creștere în greutate la viței, 17 la sută la sporul de creștere în greutate la tineretul taurin în vîrstă de peste 6 luni. La creșterea tineretului taurin consumul furajelor a fost redus cu peste 40 la sută sub plan.

Rezultate bune au fost obținute și în sectorul porcin. Și în acest sector, cu un rulaj mare de animale, planul a fost îndeplinit și depășit. La maternitatea de scroafe, de pildă, s-au obținut 10.863 de purcei, față de 9.130 cîți prevedea planul. Calculul ne arată o depășire a planului cu 18 la sută.

Crescătoria de tineret porcin și îngrășătoria de porci, cu efective medii de 4.000 și, respectiv, 3.000 de capete, se numără printre sectoarele de producție fruntașe. La crescătorie, sporul mediu zilnic de creștere în greutate realizat pe cap de animal a fost de 274 de grame, față de 250 planificate, iar la îngrășătorie de 533 față de 480 de grame. Kilogramul de spor a fost obținut la crescătorie cu 4,5 unități nutritive, în loc de 5,2 planificate, iar la îngrășătorie cu 4,6 u.n. în loc de 5,4, prevăzute în plan.

Să ne oprim puțin la aceste cifre. Un calcul elementar ne arată că în primele 10 luni ale anului (300 de zile) crescătoria de tineret porcin a dat peste plan 28.800 de kg de carne, greutate vie și o economie de 230.160 de unități nutritive. Făcînd același calcul cu cifrele pe care ni le oferă îngrășătoria obținem 47.700 de kg de carne peste plan și 382.860 de u.n. economisite. In total deci, sectorul porcin a dat peste plan 76.500 de kg de carne — greutate vie. Cu unitățile nutritive economisite de crescătorie și îngrășătorie se pot obține nu mai puțin de 133.265 de kg de carne. Așadar, cele peste 76 de tone de carne peste plan au fost obținute cu furaje economisite, urmînd ca tot cu furaje economisite să mai fie obținute încă peste 50 de tone. Acesta este un mare succes al crescătorilor de porci de la G.A.S. Bordușani. In frunte cu crescătorii comuniști, ei luptă ca, paralel cu depășirea planului de producție, să economisească furajele și celelalte materiale. Este un merit al comitetului sindicatului din gospodărie că a popularizat permanent pe fruntași și metodele lor, i-a stimulat permanent, întreținînd mereu vie întrecerea socialistă între crescătorii de animale.

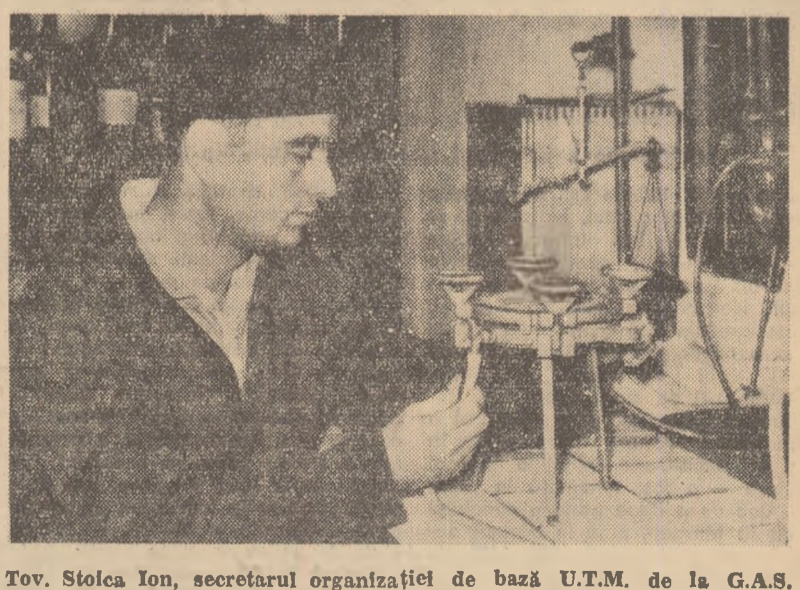
ȘTEFAN MOISE
inginer zootehnist la G.A.S. Bordușani, raionul Fetești

Au valorificat nuci

Cooperativa de consum din comuna Deleni, raionul Vaslui, a achiziționat între 1—20 octombrie 1960, peste 7.000 kg. nuci de la țăranii muncitori din comună.

În această acțiune s-au evidențiat achizitorii Blăniță Teodor și Cucu R. Ion.

V. VASILIU
corespondent

Tov. Stoica Ion, secretarul organizației de bază U.T.M. de la G.A.S. Drăgășani este și un bun tehnician. Iată-l lucrînd în laboratorul de vinificație al gospodăriei

Foto : PETRE COZIA

Cisterna lui Mălin

— O fac, tovarășe director. Peste o săptămînă îi gata, zise grăbit tehnicianul zootehnist, Mălin Elisei de la gospodăria de stat din Moțăței, raionul Calafat.

Angajamentul ăsta a fost luat prin aprilie, lîngă o groapă mare plină cu must de grajd. Cei doi bărbați — zootehnistul și directorul — hotărîseră acolo, pe malul gropii, să pună în valoare bogăția ascunsă în lichidul cel negru.

A doua zi, în fața atelierului de rotărie a fost trimis un car, căruia i s-au schimbat roțile.

— Vreau, nea Marine, niște roți cu obada cît mai lată ca să nu intre în arătură și nici să nu bată pămîntul, a zis tehnicianul.

Curînd, căruța înzestrată cu roți de semănătoare veche arăta a furgon. După alte cîteva zile, pe căruță a fost montat un butoi de vreo 600 de litri, care avea deasupra o pîlnie de scîndură. La spatele butoiului, la marginea de jos a fundului, i s-a montat cu o flanșă de fier prinsă în șuruburi, un cap de țeavă cu robinet. La capătul țevii cu robinet, meșterii fierari au sudat în curmeziș o altă țeavă de vreo 2 metri, care avea la rîndul ei 3 stuțuri conice la care s-au pus trei furtunuri lungi de cîte 3 metri. Roțile erau așa fel calculate încît să-i permită căruței să încalece un rînd iar ele să meargă printre rîndurile de porumb.

După ce această ciudată cisternă a fost gata, Mălin i-a făcut proba și era foarte mulțumit de felul în care funcționa.

— Cisterna îi bună și începutul îmi place, a zis directorul, numai să știi că udatul cu must de grajd a zece hectare de porumb nu-i glumă.

— Nu 10 ci 20 vrem să udăm, tovarășe director. Defalcăm din tarlaua de 50 de hectare cu porumb pentru siloz 20 de hectare și pe acest lot de experiență aplicăm această metodă — vorbi cu însuflețire tehnicianul zootehnist.

...Porumbul răsărise... Fusese prășit și rărit. Cînd s-a săltat de vreo două palme de la pămînt, Mălin, însoțit de vreo patru îngrijitori de la grajduri, a intrat cu butoiul plin de must de gunoi de grajd diluat pe lotul de 20 de hectare. În butoi puseseră 500 de găleți de apă și 100 de găleți de must concentrat de grajd. Un tractor trăgea cisterna lui Mălin printre rîndurile de porumb. Trei oameni mînuind fiecare cîte un furtun udau cîte un rînd de porumb, în așa fel încît mustul să cadă drept la rădăcina fiecărui fir. Udatul se făcea în zorii zilei, pe răcoare.

Lucrătorii gospodăriei de stat din Moțăței, au împrăștiat cîteva sute de butoaie pline cu must diluat de bălegar pe cele 20 de hectare de porumb siloz, dar parcă nu se vedea nici o deosebire.

— Muncă de-a surda, tovarășe Mălin, făcu un îngrijitor înciudat, care muncise cu multă tragere de inimă la stropit.

— Așteaptă, nea Marine, ai răbdare. Lucrare ca asta am făcut noi la școală și-am avut rezultate grozave, îl îmbună tehnicianul.

N-a trecut însă mult timp și porumbul din lot a început să salte vîrtos. Mirat, nea Marin nu se mai sătura privindu-l. Deosebirea între tarlaua nestropită și lotul udat era așa de mare încît oamenii se mustrau că n-au stropit toată tarlaua.

Pe la sfîrșitul verii, cînd porumbul de siloz a ajuns în faza lapte-ceară a început și la Moțăței însilozatul. De pe tarlaua neudată gospodăria a recoltat, în medie la hectar, 30.000 de kg masă verde, cu 5.000 peste cantitatea planificată.

Toți erau însă curioși să vadă cît vor recolta de pe lotul de experiență. Recolta de porumb de pe lot fiind mai viguroasă și mai verde, a fost însilozată la urmă. Cînd s-a tăiat și cîntărit recolta de pe primul hectar, toți au rămas uimiți. 60.000 de kg. de masă verde a dat primul hectar din lotul de experiență. De pe lotul de 20 de hectare s-au recoltat, în plus, 30 de vagoane de porumb siloz.

— Experiența de anul acesta ne-a hotărît ca la anul să îngrășăm cu must de bălegar 50 de hectare. Vom obține, dacă executăm lucrarea bine, un plus de recoltă de 150 de vagoane. Vom mai îngrășa și alte culturi fiindcă mai construim 2 cisterne, mă asigură mai zilele trecute, Mălin Elisei, tehnicianul zootehnist de la G.A.S. Moțăței.

I. TERBESCU

Au terminat de transportat floarea-soarelui

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au terminat de transportat la baza de recepție întreaga cantitate de floarea-soarelui contractată cu statul (47.103 kg).

În acțiunea de transportare a florii-soarelui s-au evidențiat colectiviștii V. Ibănescu, V. Moraru, Eugen Crăciun, V. Blănaru, Nicu Butuaru, Cîmpoeșu Gh. Ioan și Babaci Gică.

ION BOLEA
corespondent

Noi şi strălucite victorii ale constructorilor comunismului

● Construcţia celei de a doua părţi a canalului Kara-Kum a luat sfîrşit ● Rubla — singura valută din lume al cărei conţinut aur a crescut

Kara-Kum e numele deşertului ce se întinde pe sute şi sute de kilometri din pămîntul Turkmeniei. Bătrînii au denumit întinderile acestea şi „pustiul morţii". Şi într-adevăr, de cînd sînt cunoscute, pe aici, pe aceste locuri uscate, acoperite de nisipuri negre şi mistuite de arşiţă, n-au existat condiţii prielnice pentru dezvoltarea şi înflorirea vieţii. Cîte legende n-au fost zămislite despre pustiul Kara-Kum! Şi în cîte din ele oamenii n-au visat la vremurile cînd vor putea să aducă şi aici apa dătătoare de viaţă şi belşug!

Şi iată că vremurile acelea au venit. Ceea ce odinioară părea un vis, o speranţă fără putinţă de realizare, a devenit acum, în anii puterii sovietice, prin forţa şi munca oamenilor sovietici, conduşi de Partidul Comunist, o realitate vie, un fapt împlinit. In numai cîţiva ani, oamenii sovietici au construit canalul Kara-Kum în lungime totală de 540 de kilometri care va aduce în deşertul fără viaţă apele fluviului Amu-Daria din Asia Centrală. Zilele trecute s-a încheiat construcţia celei de a doua părţi a canalului cu

O porţiune a Canalului Kara-Kum văzută din avion

o lungime de 140 de km. Acum apele fluviului străbat pustiul, îndreptîndu-se spre oaza Tedjen. Intre localităţile Murgab şi Tedjen, cam la jumătatea drumului, se construieşte în prezent lacul Hauzhan, cel mai mare lac de acumulare din Turkmenia. Iniţial el va avea o capacitate de 435.000.000 de metri cubi de apă, iar apoi 1.500.000.000 de metri cubi.

Construcţia primei părţi (400 km) a giganticului canal începînd de la fluviul Amu-Daria, pînă la bazinul Murgab — a fost terminată în patru ani. Cea de a doua parte a canalului — de la Murgab, pînă în bazinul rîului Tedjen — în lungime de 140 de km, a început să fie amenajată în primăvara anului acesta. Şi în numai şase luni, cu un an înainte de termen, a fost terminată. S-a lucrat într-un ritm extraordinar de rapid. E pentru prima oară în istoria construcţiilor hidrotehnice cînd o asemenea lucrare este terminată într-un timp atît de scurt. Ca să ne dăm seama de imensul volum de lucrări ce au trebuit executate menţionăm că pentru albia celei de a doua părţi a canalului au fost săpaţi 19 milioane metri cubi de pămînt. Intreg canalul Kara-Kum este o construcţie uriaşă. Canalul străbate o porţiune a deşertului — 125 de km. — care este acoperită de dune de nisip înalte de 20 de metri.

Oamenii sovietici au putut rezolva rapid şi bine problemele ridicate de o asemenea construcţie datorită faptului că ei au la îndemînă tehnica şi ştiinţa înaintată, că ei sînt însufleţiţi, în munca şi lupta lor, de hotărîrile şi măsurile înţelepte ale Partidului Comunist. Construcţia canalului Kara-Kum marchează o nouă şi strălucită victorie a ştiinţei şi tehnicii sovietice, a luptei pentru construirea desfăşurată a comunismului.

Prin darea în folosinţă a canalului, agricultura Turkmeniei va cunoaşte o şi mai puternică înflorire. Suprafeţele cultivate cu bumbac vor spori cu încă 45.000 de hectare. Incă în cursul planului de şapte ani, aproape 130.000 de hectare de pămînt vor deveni fertile, vor fi irigate milioane de hectare de păşuni. Pe întinderile nisipoase de altădată vor apare noi aşezări moderne, vor lua naştere grădini şi livezi înfloritoare. Turkmenia va putea produce astfel cantităţi şi mai mari de bumbac, carne, lapte, piei kara-kul, lînă, fructe, struguri şi alte produse.

In prezent, oamenii sovietici întocmesc planuri noi de prelungire a canalului. După cum a declarat K. Efremov, inginerul şef al Institutului de cercetări al trustului „Turkmenghiprovodhoz", unui corespondent al ziarului „Izvestia", institutul lucrează acum la elaborarea a diverse variante a unui plan de prelungire a canalului. A treia parte a canalului va începe de la lacul de acumulare care va fi construit la jumătatea drumului dintre Murgab şi Tedjen. De acolo, canalul va merge pe un traseu spre sud pînă la Aşhabad. Lungimea sa va fi aproximativ de 320 de kilometri. „Dacă vorbim despre perspectiva şi mai îndepărtată, a spus K. Efremov, noi considerăm că vom duce apa Amu-Dariei mai departe spre apus în îndepărtatul Konet-Dag, pînă în oraşul Kazanjic. Pe acest traseu se vor putea instala crescătorii de animale, vor putea lua fiinţă noi plantaţii de bumbac, grădini de legume, livezi de pomi, sovhozuri de culturi tropicale".

Un vis străvechi a devenit realitate. Alte visuri se concretizează acum în planuri cutezătoare care mîine vor deveni fapt împlinit.

★

In aceeaşi zi în care lumea a luat cunoştinţă despre terminarea construcţiei celei de a doua părţi a marelui canal Kara-Kum, în ziarele sovietice a apărut comunicatul despre hotărîrea guvernului U.R.S.S. cu privire la majorarea conţinutului aur şi a cursului rublei în raport cu valutele ţărilor capitaliste. Incă o victorie s-a adăugat astfel strălucitelor victorii ale constructorilor comunismului. Această creştere a conţinutului de aur al rublei (de la 0,222168 g la 0,987412 g) constituie încă o vie mărturie a însemnatelor rezultate obţinute de economia U.R.S.S. care nu cunoaşte inflaţie, şomaj, crize. Hotărîrea guvernului sovietic reflectă uriaşele succese obţinute de economia U.R.S.S. în întrecerea economică paşnică cu ţările capitaliste. Astăzi rubla sovietică este cea mai puternică şi stabilă valută din lume.

Superioritatea aceasta reiese şi mai mult în evidenţă dacă comparăm conţinutul aur al rublei cu conţinutul aur al banilor din diferite ţări capitaliste. Conţinutul aur al dolarului american, de pildă, reprezintă azi 59,1 la sută faţă de 1913, al lirei sterline 34 la sută, al mărcii vest-germane 59,0 la sută, al francului francez 62 la sută, faţă de 1913. Numai conţinutul în aur al rublei a crescut în această perioadă cu 27,5 la sută.

Stabilitatea monedei sovietice este asigurată de cantitatea de mărfuri în continuă creştere şi de faptul că circulaţia bănească este planificată în conformitate cu fondurile de mărfuri aflate la dispoziţia statului. Totodată, datorită reducerilor de preţuri, puterea de cumpărare a banilor sovietici este în continuă creştere. In timp ce în diferite ţări capitaliste, preţurile sporesc continuu — în S.U.A., de pildă, în perioada 1950—1959, preţurile cu amănuntul au crescut cu 21 la sută, iar cele cu ridicata cu 16 la sută — în Uniunea Sovietică preţurile se află în scădere. In aceeaşi perioadă, în Uniunea Sovietică preţurile cu ridicata şi cu amănuntul au scăzut cu 25 la sută.

Economia Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste se află în continuă dezvoltare şi înflorire. Ea nu cunoaşte haosul, inflaţia, creşterea preţurilor — fenomene care sînt caracteristice economiei capitaliste şi care se răsfrîng dureros asupra traiului oamenilor muncii. In timp ce în ţările socialiste, puterea de cumpărare a banilor este în continuă creştere, există o circulaţie bănească sănătoasă, în ţările capitaliste are loc în mod periodic devalorizarea valutelor capitaliste, scăderea cursului lor şi a conţinutului lor în aur. Cît de nestabilă este valuta ţărilor capitaliste se vede şi din faptul că, dacă pînă acum cîţiva ani, dolarul american era socotit ca o valută internaţională sigură, astăzi neîncrederea în dolar capătă o tot mai largă răspîndire, atît în ţările aliate cu S.U.A., cît şi în propriile rînduri ale capitaliştilor americani.

Pe fondul fenomenelor de haos şi criză care bîntuie economia ţărilor capitaliste, apar şi mai evidente strălucitele succese obţinute în dezvoltarea economică a ţărilor socialiste. Aceste succese sînt mărturii tot mai grăitoare că în lupta pentru triumful socialismului, în întrecerea paşnică cu capitalismul, victoria va fi categoric de partea socialismului.

Monstrul imperialist se clatină

Asistăm în fiecare zi, la noi şi noi evenimente care duc la slăbirea continuă a sistemului capitalist. Zilnic, presa şi posturile de radioteleviziune, agenţiile de presă anunţă: Creşterea numărului şomerilor, ridicarea preţurilor şi restrîngerea activităţii diferitelor ramuri de industrie, ieşirea unor ţări de sub influenţa monopolurilor imperialiste sau răscoale armate împotriva dictatorilor aflaţi în slujba dolarilor americani.

Evenimentele cele mai importante din ultimele zile sînt constituite de răscoala armată împotriva dictatorului Ngo Dinh Diem din Vietnamul de Sud, în Asia, precum şi răscoalele armate împotriva regimurilor dictatoriale din Guatemala, Nicaragua, Costa Rica şi Bolivia, din America latină, puse în slujba imperialiştilor.

Cauzele acestor răscoale sînt sărăcia şi mizeria în care au fost aduse aceste ţări de monopolurile imperialiste. E cunoscută sălbăticia cu care monopolul nord-american „United Fruit Company" supranumit „monstrul verde", jefuieşte ţările slab dezvoltate printre care se numără şi ţările din America de Sud. Nicaragua, de pildă, este una din ţările din zona Mării Caraibelor, care are cele mai bogate producţii de cafea şi banane, de trestie de zahăr, bumbac şi ceai, zăcăminte foarte bogate de aur, aramă, zinc, pietre preţioase şi multe altele. Faţă de bogăţiile nemăsurate ale acestei ţări, populaţia ar trebui să trăiască în mare belşug şi să se bucure de toate cuceririle civilizaţiei şi culturii. Situaţia este însă cu totul alta. In Nicaragua domneşte cea mai neagră mizerie şi sărăcie. La fel de grea este şi situaţia oamenilor muncii din Guatemala, Costa Rica şi Bolivia, precum şi în alte ţări din America Latină. Aşa cum arată însăşi revista londoneză „New Statesman" economia acestor ţări şi în special agricultura este deosebit de înapoiată. „Oligarhii domină aceste ţări cu ajutorul unui aparat militar umflat, scrie revista sus-amintită. Aceste ţări sînt în permanenţă expuse intervenţiilor marilor puteri comerciale".

Vorbind despre Brazilia, revista engleză scrie că circa 75 la sută din numărul locuitorilor sînt analfabeţi, că numai 5 la sută din pămîntul cultivabil este folosit în mod raţional. In ceea ce priveşte o altă ţară din America Latină — Chili — revista scrie că este arendată, în întregime, Băncii mondiale, Băncii export-import şi altor grupe financiare, care dirijează politica financiară a ţării. Revista arată că populaţia din Chili are un nivel de trai foarte scăzut. Chili, cea mai bogată regiune agricolă din lume, este nevoită să importe articole alimentare al căror volum formează un sfert din import.

Revista engleză arată că 86 la sută din terenurile agricole din Chili sînt stăpînite de marii moşieri, care cultivă pămîntul — aşa cum se cultiva în Europa acum 400 de ani — cu o tehnică deosebit de înapoiată.

Populaţia ţărilor din America Latină simte că a ajuns cuţitul la os. Nu mai poate răbda ca bogăţiile ei să fie un mijloc de îmbogăţire pentru capitaliştii din S.U.A., în timp ce ea rabdă de foame şi trăieşte într-o mizerie de nedescris. Sub influenţa revoluţiei din Cuba, unde poporul şi-a luat soarta în propriile sale mîini, elementele revoluţionare din întreaga Americă Latină se mişcă din ce în ce mai puternic. Regimurile dictatoriale se clatină pretutindeni. Popoarele din această parte a lumii vor libertate, vor să trăiască în belşug, să se bucure de toate cuceririle ştiinţei. Şi pentru aceasta îşi întăresc tot mai mult lupta împotriva „monstrului verde", împotriva tuturor monopolurilor imperialiste care le sug sîngele ca nişte păianjeni otrăvitori. Monstrul de aur al imperialismului american, clădit pe nefericirea şi subjugarea oamenilor, se clatină. Va veni ziua cînd el se va prăbuşi.

Ngo Dinh Diem şi banda lui

De curînd, la redacţie au sosit mai multe scrisori de la cititori, în legătură cu evenimentele din Vietnamul de Sud. Unii dintre aceşti cititori ne întreabă: „Cine e Ngo Dinh Diem, acest om care a dus o activitate atît de funestă pentru poporul vietnamez?

Ngo Dinh Diem e fiul unui mare proprietar de moşii. El a fost, pe rînd, în profesiunea lui de trădător plătit şi călău al poporului său; agent al colonialiştilor francezi, agent al ocupanţilor japonezi, în prezent marionetă pe scaunul prezidenţial al imperialiştilor americani.

Prezenţa lui în palatul prezidenţial a avut ca urmare cea mai cumplită teroare pe care a trebuit s-o suporte populaţia Vietnamului de Sud. Din octombrie 1955, cînd acest călău a ajuns preşedinte al Vietnamului de Sud, datorită unui aşa zis „plebiscit", în realitate falsificat, el a săvîrşit cele mai odioase acte de barbarism. Din ordinul lui au fost arestaţi 200.000 de oameni, asasinaţi peste 7.000, schingiuiţi şi rămaşi invalizi circa 13.500.

Armata, poliţia ca şi membrii diferitelor organizaţii fasciste, ai bandelor teroriste, organizau „expediţii de pedepsire" care umpleau de groază şi ură poporul. Pivniţele închisorilor erau tixite de arestaţi, lagărele de concentrare erau, de asemenea, pline (într-unul din lagăre au fost otrăviţi în masă 2.000 de deţinuţi). Avioanele bombardau şi mitraliau satele în care locuitorii nu mai puteau plăti dările şi se refugiau în munţi, părăsindu-şi căminele.

Ngo Dinh Diem, e omul monopolurilor şi trusturilor americane — în numele cărora s-a dedat la cele mai groaznice sălbăticii. El este urît de moarte de către poporul său. Cu toate că revolta începută împotriva lui a fost înăbuşită în sînge, regimul său se clatină din temelii — şi nu e departe ziua cînd şandramaua dictatorului Ngo Dinh Diem se va prăbuşi.

ANTON ALEXE

Toată atenţia lucrărilor în sectorul pomicol

(Urmare din pag. 1-a)

S-a stabilit ca în acest an să se planteze în raion pe aceste terenuri 64.000 de pomi în masiv şi alţi 20.000 pentru completări de goluri. 21.643 de pomi au fost plantaţi din primăvară, rămînînd ca plantarea celorlalţi să se execute acum, în toamnă. Intovărăşirea „30 Decembrie" din Pietrari, de pildă, va planta în această toamnă 12 ha. Luînd măsuri din vreme, întovărăşiţii, sprijiniţi de inginerul Tudosescu Oprea de la Staţiunea I.C.H.V. Voineşti, au executat pînă în prezent pichetatul pe aproape întreaga suprafaţă şi au săpat peste 900 de gropi. De asemenea, ei şi-au asigurat materialul săditor de la Staţiunea pomicolă din Voineşti, urmînd ca zilele acestea să înceapă plantatul. Avansaţi cu lucrările de pichetat şi de executare a gropilor sînt, de asemenea, şi întovărăşiţii din Cindeşti, care au în plan să planteze în această toamnă 5 ha cu pomi.

Nu aceeaşi preocupare pentru executarea la vreme a plantării există însă în toate comunele raionului. La întovărăşirea „3 Februarie" din Gemenea, bunăoară, care are de plantat în această toamnă 10 ha cu pomi, pînă în ziua de 15 noiembrie nu se începuse încă pichetatul terenului. In aceeaşi situaţie se găsea zilele trecute şi întovărăşirea „I. V. Miciurin" din Voineşti, care şi ea are de plantat 10 ha cu pomi şi nu începuse pichetatul şi executarea gropilor. De altfel, în întregul raion, pînă la 15 noiembrie fuseseră săpate doar circa 1.200 de gropi. Slab se desfăşoară şi scoaterea materialului săditor şi ridicarea lui de către pomicultori. După cum ne informează tov. Ilie Oprea, şeful pepinierei raionale Văcăreşti, pînă acum n-au fost scoşi decît 5.600 de pomi, din cei 21.000 existenţi în cîmpul III.

Desigur, că cea mai mare vină a rămînerii în urmă a raionului Tîrgovişte cu plantarea pomilor o poartă secţia agricolă raională (responsabil cu sectorul pomicol ing. Comănescu D-tru) care nu a desfăşurat o muncă susţinută pentru efectuarea la timp a acestei lucrări. De aceea, este necesar ca neîntîrziat să se ia măsurile cuvenite pentru grăbirea lucrărilor la pichetat şi executarea gropilor, astfel încît în cel mai scurt timp planul de plantare a pomilor să fie realizat.

De asemenea, o atenţie mai mare trebuie acordată şi celorlalte lucrări care trebuie executate în această perioadă, atît în livezile pe rod, cît şi în cele tinere.

Din Republica Democrată Germană

Ştiinţa şi practica horticolă în plin avînt

Ing. NICOLAE DIMITRIU
director în Ministerul Agriculturii

In cursul anului 1961, Republica Democrată Germană, organizează în oraşul Ehrfurt prima Expoziţie Internaţională Horticolă a ţărilor socialiste. La această expoziţie au fost invitate să participe toate ţările din lagărul socialist printre care şi ţara noastră prin prezentarea diferitelor exponate horti-viticole din cele mai noi soiuri şi hibrizi. Standurile R. P. Romîne vor ocupa un pavilion special care este în construcţie pe o suprafaţă de peste 600 m.p. şi circa 1100 m.p. teren pentru prezentarea legumelor şi florilor.

Delegaţia noastră de specialişti care s-a deplasat în R. D. Germană în perioada 3—16 octombrie 1960, pentru a se informa asupra stadiului de organizare a expoziţiei, a vizitat şi cîteva unităţi agricole printre care şi întreprinderea pentru producerea seminţelor de soi din Erfurt (Veg Saatzuch). O întreprindere asemănătoare este organizată şi în localitatea Quedlinburg).

Intreprinderea pentru producerea de seminţe din Erfurt, unul din cele mai renumite centre horticole din lume, este condusă de tov. director Otto Wolkaupt, ajutat de inginerul şef Wilhelm Kosekel, care are în întreprindere o vechime de peste 30 de ani. Această întreprindere este cea mai mare din R. D. Germană; ea are o suprafaţă de 90 ha teren şi aproape 3 ha sere. Terenul este împărţit în 3 staţiuni de producţie; ele se ocupă cu producerea seminţelor de plante ornamentale — care constituie ramura principală — de legume şi plante medicinale.

Intreprinderea are 360 salariaţi, din care 15 sînt oameni de ştiinţă: oamenii sînt împărţiţi în 8 brigăzi pentru plante ornamentale şi 2 brigăzi legumicole. Muncitorii sînt retribuiţi pe baza normelor de lucru.

Soiurile noi create de către institutele de cercetări sînt preluate de către cele 2 întreprinderi care le răspîndesc prin producerea seminţelor elită şi superelită.

Intreprinderea din Erfurt produce peste 1.000 de specii de plante ornamentale, 24 specii de legume diferite şi 42 specii de plante medicinale. Seminţele de elită şi superelită produse de întreprindere se predau în reţeaua comercială pentru înmulţire şi vînzare. Reţeaua comercială are 6 unităţi raionale de înmulţirea seminţelor care deţin o suprafaţă de 2.500 ha teren.

Intreprinderea lucrează pe baza unui plan de producţie şi este finanţată din bugetul statului. Condiţiile pedoclimatice din zona întreprinderii sînt favorabile pentru scopul urmărit. Datorită atît acestui fapt cît şi aplicării calificate a măsurilor agrotehnice, întreprinderea devine an de an tot mai rentabilă.

★

Printre unităţile vizitate de membrii delegaţiei s-a numărat şi combinatul de sere şi răsadniţe (Gemüsekombinat) de la Wollup, din regiunea Frankfurt pe Oder. Acest combinat a fost construit în anii 1953—1955 în scopul aprovizionării populaţiei din Berlin cu legume, după proiectul întocmit de prof. dr. J. Reinhold, directorul Institutului de cercetări horticole din Grossbeeren.

Combinatul are 4 ha sere, 1 ha răsadniţe şi 35 ha teren arabil.

El a fost construit în apropierea fabricii de zahăr care-i furnizează căldura reziduală. Pe lîngă aceasta, pentru completarea necesarului de căldură, combinatul are un sistem propriu de încălzire.

Principalele legume pe care le produce sînt: castraveţi, tomate (într-o mai mică măsură), cicoare, gulii, salată chinezească.

Intregul proces de producţie în sere este mecanizat. Serele sînt dotate cu instalaţie electrică pentru a suplini lumina zilei în lunile de iarnă. Un agregat format din 10 tuburi fluorescente de 1,20 m lungime care consumă 0,4 Kw/oră.

Pentru reglarea temperaturii în sere există un dispozitiv automat, care în cazul insuficienţei temperaturii dintr-o seră semnalizează printr-o lumină roşie care se aprinde în tablou indicînd sera respectivă. Deficienţa este anunţată şi printr-un fluierat al unei sirene.

Stropirea legumelor în sere se face printr-o instalaţie de ploaie artificială care este pusă automat în funcţiune. De asemenea deschiderea ferestrelor pentru aerisire se face printr-un dispozitiv electric.

In sere se obţine o producţie de 7—8 kg roşii la 1 m.p. şi 20—25 kg castraveţi la 1 m.p. In cîmp se obţin pînă la 25 tone la ha salată chinezească care este mult apreciată de consumatori.

Combinatul este o unitate rentabilă; are un venit net de 5—8 mărci la 1 m.p. cultivat cu castraveţi, 4 mărci la roşii şi 2 mărci la gulii.

Pentru a obţine legume timpurii, combinatul a luat măsuri să planteze răsadurile şi în cuburi nutritive. In luna octombrie, cînd se schimbă pămîntul în serele de castraveţi, se foloseşte acesta pentru confecţionat cuburile nutritive, la care se mai adaugă o cantitate de îngrăşăminte minerale. Cuburile se confecţionează cu o presă manuală cu 4 compartimente, în care se introduce masa. Cu ajutorul unei pedale, cuburile se scot la suprafaţă, în care timp se fac manual găuri şi se plantează plantele. Productivitatea unui muncitor pe oră este de 420 cuburi.

Pentru a asigura producţia cu cadre calificate combinatul a construit o şcoală în care se pregătesc specialişti legumicultori.

★

In R. D. Germană se dă mare atenţie asigurării cadrelor necesare horticulturii. Printre instituţiile care pregătesc specialişti în această direcţie se numără şi Şcoala superioară de horticultură din Erfurt. Şcoala a fost înfiinţată în anul 1948 şi este subordonată direct regiunii şi Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. In total învaţă aici un număr de 240 elevi care se pregătesc pentru specialităţile: legumicultură, pomicultură şi arhitectură peisageră.

In această şcoală se primesc 3 categorii de elevi şi anume: absolvenţi ai şcolilor medii cu diplome de maturitate, acei care au numai 7—8 clase de şcoală medie şi maiştrii din producţie. Durata de şcolarizare este: 2 ani şi 1 an practică pentru prima categorie, de 3 ani şi un an practică pentru a doua categorie, iar pentru a treia categorie 5 luni studii teoretice după care urmează 1 an în producţie; acest ciclu se repetă 4 ani. In acest timp, elevii îşi dau examenele.

Pentru primele două categorii de elevi, practica se face în felul următor: 4 săptămîni după terminarea primului an, 6 săptămîni după al doilea an şi 11 luni după al treilea an.

După absolvirea şcolii, cele trei categorii de elevi primesc diplome de ingineri horticultori, ceea ce este echivalent la noi în ţară cu titlul de subinginer sau tehnician horticultor.

Invăţămîntul este gratuit. Elevii primesc o bursă lunară care variază între 110—160 mărci, din care plătesc circa 70 mărci întreţinere. Din restul îşi procură îmbrăcăminte specială pentru lucrări practice, rechizite şcolare şi altele.

Statul a asigurat condiţii foarte bune de viaţă şi studiu pentru elevi. In camere frumos mobilate locuiesc cîte 4 elevi, avînd tot ce le trebuie la dispoziţie pentru a învăţa în bune condiţii. Şcoala posedă o bibliotecă dotată cu peste 10 mii volume, diferite cărţi de specialitate şi literare, o cantină spaţioasă, bucătăria fiind utilată cu aparate electrice, laboratoare pentru lucrări practice etc.

După absolvirea şcolii şi trecerea examenului de stat, elevii sînt repartizaţi la diferite unităţi de producţie. In R. D. Germană sînt 5 asemenea şcoli în care se primesc anual cîte 50 de elevi în fiecare şcoală.

★

In dezvoltarea horticulturii din R. D. Germană un aport însemnat îl aduce Institutul de cercetări horticole din Grossbeeren-Berlin. Directorul acestui institut cu veche tradiţie, este tov. profesor dr. J. Reinhold, profesor cu renume mondial în domeniul horticulturii.

Nu voi aminti aici despre temele de cercetări pe care le urmăreşte Institutul, teme care sînt cunoscute la noi în ţară, ci am să insist asupra faptului că oamenii de ştiinţă de aici se apropie din ce în ce mai mult de producţie, căutînd să lege ştiinţa de practică şi să găsească mijloacele cele mai potrivite care să ducă la rentabilizarea unităţilor. Ei se străduiesc să elaboreze mereu metode noi, să creeze soiuri noi mai productive de plante care ajută unităţilor de producţie să sporească producţia şi productivitatea muncii.

Pe această linie, ei au ajuns la concluzia că este absolut necesar să se extindă sistemul de încălzire a solului deschis pentru a obţine mai devreme şi în cantităţi sporite produse horticole care pînă acum se cultivă numai în sere. Au stabilit faptul că încălzirea terenului trebuie făcută cu apă caldă la 25—40° şi nu cu aburi, deoarece aceasta din urmă este nerentabilă, trebuind să se consume circa 2 kg cărbuni pentru 1 m.p. de teren cultivat cu legume.

Pentru menţinerea căldurii în sol, acesta se acoperă în anumite perioade cu o pînză de polietilen.

Cercetătorii urmăresc cu multă atenţie diferite condiţii în care se cultivă plantele în scopul sprijinirii unităţilor de producţie în realizarea unor cantităţi din ce în ce mai sporite de produse, pentru satisfacerea din ce în ce mai mare a cerinţelor oamenilor muncii şi ridicarea nivelului lor de trai.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"